

LĒMUMA PUBLISKOJAMĀ VERSIJA

KONKURENCES PADOME

Blaumaņa ielā 5a, Rīgā, LV-1011 ♦ Tālrunis 7282865 ♦ Fakss 7242141

L Ē M U M S

Rīgā

Nr. E02-64

(Prot. Nr.34, 7.§)

2007. gada 13.jūnijā

**Par pārkāpuma konstatēšanu,
tiesiskā pienākuma un naudas soda uzlikšanu
Lieta Nr. 234/06/10/3
Par Konkurences likuma 13.panta iespējamo
pārkāpumu va/s „Latvijas Valsts
radio un televīzijas centrs” darbībās**

2006.gada 6.februārī Konkurences padome saņēma biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” (turpmāk – Asociācija) 30.01.2006. iesniegumu Nr.4-01/06 „Par radio un televīzijas programmu pārraidīšanas tarifiem”, kurā tā norādīja uz valsts akciju sabiedrības „Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs” (turpmāk – LVRTC) nevienlīdzīgu attieksmi pret Asociācijas biedriem, nosakot raidorganizācijām dažādus maksājumus par programmu pārraidīšanu. Asociācija lūdza Konkurences padomei izprasīt no LVRTC tā izteiktos atlīdzības maksāšanas piedāvājumus dažādām raidorganizācijām un izvērtēt šo piedāvājumu atšķirības, lai novērtētu, vai LVRTC, piemērojot nevienādus noteikumus ekvivalentos darījumos ar Latvijas raidorganizācijām, neizmanto savu dominējošo stāvokli ļaunprātīgi.

Izvērtējot tās rīcībā esošo un papildus iegūto informāciju, Konkurences padome 2006.gada 3.martā, pamatojoties uz Konkurences likuma 8.panta pirmās daļas 1.punktu, 22.panta 1.punktu un 23.panta trešo daļu, nolēma ierosināt lietu uz Asociācijas 30.01.2006. iesnieguma pamata par Konkurences likuma 13. panta iespējamo pārkāpumu LVRTC darbībās.

Konkurences padome 2006.gada 6.septembrī, pamatojoties uz Konkurences likuma 27.panta otro daļu, nolēma pagarināt lēmuma pieņemšanas termiņu līdz 2006.gada 6.decembrim.

Konkurences padome 2006.gada 6.decembrī, pamatojoties uz Konkurences likuma 8.panta pirmās daļas 2.punktu un 27.panta otro daļu, pieņēma lēmumu pagarināt lēmuma pieņemšanas termiņu uz laiku līdz 2007.gada 6.februārim.

Konkurences padome 2007.gada 31.janvārī, pamatojoties uz Konkurences likuma 8.panta pirmās daļas 2.punktu un 27.panta otro daļu, pieņēma lēmumu pagarināt lēmuma pieņemšanas termiņu uz laiku līdz 2007.gada 8.martam.

Konkurences padome 2007.gada 7.martā, pamatojoties uz Konkurences likuma 8.panta pirmās daļas 2.punktu un 27.panta trešo daļu, pieņēma lēmumu pagarināt lēmuma pieņemšanas termiņu uz laiku līdz 2007.gada 8.maijam.

Konkurences padome 2007.gada 2.maijā, pamatojoties uz Konkurences likuma 8.panta pirmās daļas 2.punktu un 27.panta trešo daļu, pieņēma lēmumu pagarināt lēmuma pieņemšanas termiņu uz laiku līdz 2007.gada 13.jūnijam.

Ievērojot Konkurences likuma 26.panta sestajā daļā noteikto, Konkurences padome pēc lēmuma pieņemšanai nepieciešamo faktu konstatēšanas 07.01.2007. nosūtīja LVRTC vēstuli Nr.88 un 12.01.2007. nosūtīja Asociācijai vēstuli Nr.119, informējot administratīvā procesa dalībniekus par tiesībām iepazīties ar lietu, izteikt savu viedokli un iesniegt papildu informāciju.

Pēc iepazīšanās ar lietas materiāliem tika saņemta papildus informācija un viedoklis no LVRTC (26.01.2007. vēstule Nr.01.8/322, 08.03.2007. vēstule Nr.01.8/720) un no Asociācijas (05.02.2007. ienākošā vēstule Nr.292).

Ņemot vērā to, ka pēc pirmreizējas lietas dalībnieku iepazīšanas ar lietu un viedokļu saņemšanas, Konkurences padome saņēma papildus informāciju lietā, Konkurences padome nosūtīja vēstules administratīva procesa dalībniekiem, informējot par tiesībām iepazīties ar jauniegūto informāciju un izteikt par to savu viedokli (10.05.2007. Nr.1015, 11.05.2007. Nr.1029).

Pēc iepazīšanās ar jauniegūto informāciju lietā, tika saņemts viedoklis no LVRTC (29.05.2007. vēstule Nr.01.8/1541).

Asociācija ir sabiedriska organizācija ar reģ.Nr.000806137. Asociācijas biedri ir 16 televīzijas un radio raidorganizācijas no visas Latvijas, t.sk. tādas sabiedriskās raidorganizācijas, kā valsts bezpeļņas SIA „Latvijas Televīzija” un valsts bezpeļņas SIA „Latvijas Radio”.

LVRTC ir Latvijas Republikas Komercreģistrā reģistrētā kapitālsabiedrība (vienotais reģ.Nr.40003011203), kuras 100% kapitāldaļu pieder Latvijas Republikai, un kapitāldaļu turētājs ir Satiksmes ministrija.

Lietas izpētes gaitā Konkurences padome pieprasīja informāciju un saņēma atbildes no LVRTC, Asociācijas dalībniekiem, Asociācijas, SIA „Sirius Satellite Services Latvija”, SIA „IZZI”, va/s „Latvijas dzelzceļš”, SIA „Lattelecom”, SIA „FitFM”, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas, Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra, kā arī piesaistīja ekspertu atzinuma sniegšanai.

Izanalizējot lietas materiālus, Konkurences padome

konstatē:

[1] LVRTC atbilstība „tirgus dalībnieka” jēdzienam Konkurences likuma 1.panta 9.punkta izpratnē

LVRTC ir Latvijas Republikas Komercreģistrā reģistrētā kapitālsabiedrība (vienotais reģ.Nr.40003011203), kuras 100% kapitāldaļu pieder Latvijas Republikai, un kapitāldaļu turētājs ir Satiksmes ministrija. Radio un televīzijas likuma 58.pants nosaka, ka, saskaņā ar elektronisko sabiedrības saziņas līdzekļu attīstības nacionālo koncepciju, LVRTC nodrošina pilnībā Latvijas Radio un Latvijas Televīzijas nacionālās sabiedriskās apraides uzdevuma programmas izplatīšanu auditorijai visā valsts teritorijā. LVRTC ir elektronisko sakaru komersants, kas saņēma Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas elektronisko sakaru komersanta reģistrācijas apliecību Nr.S10301, saskaņā ar kuru LVRTC sniedz sekojošus pakalpojumus: radiokomunikāciju pakalpojumi, datu un elektronisko ziņojumu pārraides pakalpojumi, nomāto līniju pakalpojumi, interneta piekļuves pakalpojumi, televīzijas un skaņas izplatīšanas pakalpojumi.

LVRTC ir kapitālsabiedrība, kas veic saimniecisko darbību peļņas gūšanas nolūkā saskaņā ar likumu „Par valsts un pašvaldību kapitāla daļām un kapitālsabiedrībām” un Komerclikumu un jebkurš LVRTC sniegts pakalpojums uzskatāms par apmaksājamu pakalpojumu (LVRTC 08.03.2007. vēstule Nr.01.8/720).

Ņemot vērā augstākminēto, LVRTC ir valsts uzņēmums, kas veic saimniecisku darbību, un, saskaņā ar Konkurences likuma 1.panta 9.punkta definīciju ir tirgus dalībnieks.

[2] Konkrētais tirgus

2.1. Konkrētās preces tirgus definīcija

Konkurences likuma 1.panta 5.punkts nosaka, ka konkrētās preces tirgus ir noteiktas preces tirgus, kurā ietverts arī to preču kopums, kuras var aizstāt šo noteikto precī konkrētajā ģeogrāfiskajā tirgū, ņemot vērā pieprasījuma un piedāvājuma aizstājamības faktoru, preču pazīmes un lietošanas īpašības.

LVRTC savā 09.06.2006. vēstulē Nr.01.8/1637 norādīja, ka galvenokārt sniedz elektronisko sakaru pakalpojumus, tai skaitā nodrošina raidorganizāciju pasūtījumu izpildi, pārraidot zemes izplatīšanas tīklā radio un televīzijas programmas auditorijai visā valsts teritorijā, novadot šīs programmas no studijām līdz raidītājiem un izplatot tās ēterā. Tāpat LVRTC nodrošina raidorganizācijām savas infrastruktūras izmantošanu, lai tās varētu veikt radio vai televīzijas programmu pārraidīšanu patstāvīgi.

Radio un televīzijas likuma 2.panta 6.punktā ir noteikts, ka programmu izplatīšana ir signālu pārraide (programmu novadīšana no avota līdz raidīšanas tehniskajiem līdzekļiem) un raidīšana. Savukārt, saskaņā ar minētā likuma 2.panta

8.punktu „raidīšana ir programmu sākotnēja izplatīšana publiskai uztveršanai ar zemes raidītāju, kabeļu tīklu vai satelītu palīdzību atklātā vai kodētā veidā, lietojot radiofrekvenču spektru daļu starptautiskajos standartos noteiktās frekvencēs (radio) un kanālos (televīzijai)”. Var secināt, ka pēc būtības LVRTC sniedz televīzijas un radio programmu izplatīšanas pakalpojumu, kas sastāv no signālu pārraides (programmu novadīšana no raidorganizāciju studijām līdz raidīšanas tehniskajiem līdzekļiem - raidītājiem) un raidīšanas ēterā (sākotnēja izplatīšana publiskai uztveršanai ar zemes raidītāju palīdzību).

Šīs lietas kontekstā Konkurences padome izvērtēja pakalpojumu savstarpējas aizvietojamības iespējas no piedāvājuma un pieprasījuma puses, ņemot vērā tādus faktoros, kā pakalpojumu sniegšanas tehnoloģijas, pakalpojumu cenas, piedāvāto pakalpojumu teritorijas aptveramību un tirgus dalībnieku viedokļus, kā arī ņemot vērā iepriekšējos Konkurences padomes un Eiropas Komisijas lēmumus.

2.1.1. Pieprasījuma un piedāvājuma aizstājamība

Raidorganizācijas pasūta no LVRTC pakalpojumu, kura rezultātā raidorganizāciju produkts – televīzijas vai radio programma (-as) – tiek izplatīta (-as) publiskai uztveršanai galalietotājiem noteiktajā teritorijā. Nacionālām raidorganizācijām tā ir visa valsts teritorija vai tās lielākā daļa, reģionālām raidorganizācijām – viena rajona administratīvā teritorija, vietējām raidorganizācijām – viens pagasts, pilsēta (tās daļa) vai apdzīvotā vieta (Radio un televīzijas likuma 7.pants).

LVRTC savā 25.10.2006. vēstulē Nr.01.8/2129 norāda, ka LVRTC radio un televīzijas programmu pārraidīšanas pakalpojums sastāv no šādām sastāvdaļām:

- 1) radio un televīzijas programmu padošana līdz raidītājiem, izmantojot rediorelejlīniju kanālus;
- 2) radio un televīzijas programmu pārraidīšana ar zemes raidītājiem.

Konkurences padome uzskata, ka televīzijas un radio programmu izplatīšanas pakalpojums ir sadalāms divos pakalpojumos, kas ir savstarpēji papildinošie (komplementārie) pakalpojumi:

- 1) televīzijas un radio programmu raidīšana ēterā jeb radio un televīzijas programmu raidīšanas ar virszemes raidītājiem pakalpojums;
- 2) televīzijas un radio programmu signāla pārraides līdz virszemes raidītājiem pakalpojums.

Minētais sadalījums nav pretrunā ar LVRTC viedokli.

2.1.1.1. Radio un televīzijas programmu raidīšanas ar virszemes raidītājiem pakalpojums

Saskaņā ar Radio un televīzijas likuma 2.panta 8.punkta definīciju programmu raidīšana, t.i., sākotnējā izplatīšana publiskai uztveršanai notiek ar zemes raidītāju, kabeļu tīklu vai satelītu palīdzību atklātā vai kodētā veidā, lietojot

radiofrekvenču spektru daļu. Konkurences padome ir izvērtējusi trīs programmu izplatīšanas pakalpojuma veidus:

1) Radio un televīzijas programmu raidīšana *ar virszemes raidītājiem* notiek sekojoši: raidorganizācija no savas studijas padod programmu, izmantojot radiorelejlīnijas vai citu tehnoloģiju, piemēram, uz Rīgas radio un televīzijas stacijā izvietoto raidītāju un ar antenu-fīderu sistēmas palīdzību radio un televīzijas programmas signāls tiek pārraidīts ēterā Rīgā un Rīgas rajonā. Vienlaicīgi radio vai televīzijas programma tiek padota uz pārējām radio un televīzijas stacijām un analogiski tiek izplatīta ēterā. Tālāk, ētera signālu var uztvert: 1) māsaimniecības (ar mājas antenas palīdzību); 2) kabeļtelevīzijas operatori, padodot to tālāk galalietotājiem pa saviem kabeļtelevīzijas tīkliem.

Radio un televīzijas programmu raidīšana ar virszemes raidītājiem notiek saskaņā ar Elektronisko sakaru direkcijas izdotajām frekvenču spektra lietošanas atļaujām. Reģionālais radio un televīzijas pārraidīšanas līmenis atšķiras no nacionālā līmeņa tikai ar programmu pārraidīšanas teritoriju.

LVRTC pārvaldījumā ir specializētais elektronisko sakaru tīkls, kurš nodrošina raidorganizāciju pasūtījumu izpildi. Šobrīd tā sastāvā ir 12 kompleksās radio un televīzijas raidstacijas, četras no tām strādā neapkalpojamā režīmā. Starp tām ir Rīgas radio un televīzijas stacija. Rīgas radio un televīzijas staciju ar pārējām savieno mikroviļņu radioreleju līnijas (turpmāk – RRL), kuru kopgarums ir aptuveni 1232,1 km. RRL sastāvā ir 30 radiorelejstacijas. Esošie raidīšanas tīkli nodrošina radio un televīzijas signāla uztveršanas iespējas 96% no Latvijas teritorijas¹. Citam komersantam, lai sniegtu radio un televīzijas programmu raidīšanas ar virszemes raidītājiem pakalpojumu, īpaši nodrošinot līdzīgu Latvijas teritorijas pārklājumu, ir nepieciešamas būtiskas investīcijas, lai izveidotu līdzīgu elektronisko sakaru tīklu, kas pēc būtības būtu ekonomiski nepamatota infrastruktūras dublēšana. Līdz ar to, no piedāvājuma puses nepastāv aizvietojamība LVRTC radio un televīzijas programmu raidīšanas ar virszemes raidītājiem pakalpojumam. Papildus ir jāmin fakts, ka ierobežoti frekvenču resursi ir būtiska barjera ienākšanai šajā tirgū, jo, lai veiktu radio un televīzijas programmu raidīšanu, ir nepieciešams saņemt radiofrekvenču spektra lietošanas tiesības.

2) Raidorganizācijām, lai saņemtu radio un televīzijas programmu raidīšanas pakalpojumu, izmantojot *kabeļu tīklu*, ir nepieciešams kabeļtīkls. No pieprasījuma puses svarīgs apstāklis ir tas, ka minēto pakalpojumu nav iespējams saņemt vietās, kur nav izbūvēts kabeļtīkls. Īpaši, nav aizvietojams nacionālo raidorganizāciju, kam jānodrošina Latvijas teritorijas pārklājums, pieprasījums. No piedāvājuma puses svarīgs apstāklis ir sekojošs - lai komersantam sniegtu radio un televīzijas programmu raidīšanas pakalpojumu, izmantojot kabeļtīklu, ir nepieciešams ieguldīt līdzekļus kabeļtīkla izbūvē. Secinājums ir tāds, ka ar minēto tehnoloģiju (ar

---

¹ <http://www.lvrte.lv>

tehnoloģiju pašreizējā attīstības fāzē Latvijas tirgū) sniegts pakalpojums, nevar aizvietot LVRTC radio un televīzijas programmu raidīšanas pakalpojumu.

3) Radio un televīzijas programmu raidīšanas pakalpojums, izmantojot *satelītu*, notiek sekojoši: televīzijas vai radio programmas signāls tiek padots uz satelīta zemes staciju, signāls tiek padots kodētā veidā uz satelītu, ar kura palīdzību televīzijas programma tiek raidīta kodētā veidā, nodrošinot noteiktas teritorijas pārklājumu. Satelīta signāls tiek uztverts ar individuāla satelītuztvērēja un dekodera palīdzību.

Konkurences padome uzskata, ka ir svarīgi analizēt šo pakalpojumu, kas sniegts raidorganizācijām kopsakarā ar pakalpojumu, kas sniegts galalietotājiem – televīzijas skatītājiem un radio klausītājiem. Līdzšinējā Konkurences padomes un Eiropas Komisijas prakse norāda uz to, ka televīzijas un radio programmu raidīšanas ēterā ar virszemes raidītāju palīdzību pakalpojums galalietotājiem nav aizvietojams ar pakalpojumiem, kas sniegti, izmantojot citas tehnoloģijas. Iepriekšējā Konkurences padomes lēmumā tika noteikts, ka programmu izplatīšanas publiskai uztveršanai pakalpojuma *gala produkti*, izmantojot zemes raidītāju, kabeļu tīklu vai satelītu, ir savstarpēji neaizvietojami pakalpojumi un veido dažādus konkrētos pakalpojumus (skat. Konkurences padomes 2005.gada 23.septembra lēmumu „Par SIA „BALTKOM TV SIA” 20.05.2005. ziņojumu „Par tirgus dalībnieku apvienošanos”²). Tāpat Eiropas Komisija savos lēmumos nonāca pie secinājuma, ka televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumus varētu sadalīt sīkākās konkrētās preču grupās atkarībā no signālu pārraides veidiem (1994.gada 9.novembra un 1995.gada 15.jūlija lēmumi lietās No IV/M.469 MSG Media Service³ un No IV/M.490. – Nordic Satellite Distribution⁴ attiecīgi). Tā MSG Media Service lēmumā 39.-44.punktos ir noteikts, ka neatkarīgi no tā, vai pārraide tiek veikta analogā vai digitālā formātā, televīzijas programmu raidīšanu var veikt, izmantojot virszemes frekvences, satelītu vai kabeļu tīklus. Ņemot vērā tehniskos nosacījumus un finansēšanu, var secināt, ka pastāv ievērojamas atšķirības starp šiem trim pārraides veidiem. Turklāt arī no programmu piegādātāju viedokļa, izmaksu ziņā, kabeļtīkls un satelīts nav savstarpēji aizstājami. Turpmākajos lēmumos (*British Interactive Broadcasting*⁵, *TPS I*⁶, *Telia/Telenor*⁷) Eiropas Komisija identificēja, ka starpība starp kabeli un satelītu kļūst arvien mazāka jaunajā digitālā vidē, un ka var pastāvēt noteiktā mērā aizvietojamība starp televīzijas signāla pārraidi pa kabeļiem un satelīta televīziju.

Attiecībā uz raidīšanas ar raidītājiem aizvietojamību ar satelītu no pieprasījuma puses, svarīgs moments ir tas, ka pašreizējā situācija Latvijas tirgū ir tāda, ka relatīvi mazai mājsaimniecību daļai (saskaņā ar TV3 informāciju, 28.09.2006. sarunu protokols) – 6-10% - ir pieejama satelīta televīzija. Turklāt,

² http://www.kp.gov.lv/uploaded_files/2005/A47_2309.pdf

³ OJ L364, 31/12/1994 P.0001-0020

⁴ OJ L053, 02/03/1996 P.0020-0040

⁵ OJ L312/1, 1999.

⁶ OJ L90/6, 1999.

⁷ OJ L40/1, 2001.

uztverot signālu no ētera ar mājas antenas palīdzību, mājsaimniecībām nav noteikta maksa par šī pakalpojuma saņemšanu, atšķirībā no citiem signālu uztveršanas veidiem, tas ir bezmaksas pakalpojums.

No piedāvājuma puses, komersantam, lai sniegtu radio un televīzijas programmu raidīšanas pakalpojumu raidorganizācijām, izmantojot satelītu, ir nepieciešama attiecīga infrastruktūra (satelītītīkls), vai līgums ar šīs infrastruktūras īpašnieku. Barjeras ienākšanai šajā tirgū ir arī ierobežoti frekvenču resursi, iedzīvotāju pirktspēja, kā arī valsts Elektronisko sabiedrības saziņas līdzekļu attīstības nacionāla koncepcija, saskaņā ar kuru tieši LVRTC nodrošina pilnībā Latvijas Radio un Latvijas Televīzijas nacionālās sabiedriskās apraides uzdevuma programmas izplatīšanu auditorijai.

2.1.1.2. Televīzijas un radio programmu signāla pārraides līdz virszemes raidītājiem pakalpojums

Lai televīzijas un radio programmas varētu tikt raidītas ar virszemes raidītājiem, to signāliem jābūt nogādātiem līdz virszemes raidītājiem. Tas arī ir LVRTC televīzijas un radio programmu signāla pārraides līdz raidītājiem pakalpojums, kurš LVRTC gadījumā tiek nodrošināts izmantojot tehnoloģiju - pārraide pa starppilsētu RRL kanāliem. LVRTC RRL kopgarums ir aptuveni 1232,1 km. RRL sastāvā ir 30 radiorelejtācijas.

Saskaņā ar Asociācijas un raidorganizāciju viedokli (Konkurences padomes un Asociācijas un raidorganizāciju pārstāvju sarunu protokoli: 18.09.2006., 25.09.2006., 28.09.2006., 02.10.2006.), televīzijas un radio programmu signālu pārraide līdz raidītājiem var tikt nodrošināta ar dažādu tehnoloģiju palīdzību, un šo tehnoloģiju pakalpojumi ir savstarpēji aizvietojami. Tika minētas sekojošas signāla pārraides tehnoloģijas:

- 1) pārraide līdz raidītājiem, izmantojot starppilsētu RRL kanālus (LVRTC pakalpojums);
- 2) pārraide līdz raidītājiem, izmantojot satelītu (SIA „Sirius Satellite Services Latvija” pakalpojums);
- 3) pārraide līdz raidītājiem, izmantojot optiskus kabeļus (potenciālo konkurentu – SIA „Lattelecom”, SIA „IZZI”, u.c. pakalpojums).

LVRTC savā 25.10.2006. vēstulē Nr.01.8/2129 norāda uz sekojošiem 4 programmu pārraidīšanas veidiem: virszemes tīkli, kabeļtīkli, satelītītīkli, internettīkli.

Par dažādu tehnoloģisko risinājumu savstarpējo aizvietojamību, nodrošinot radio un televīzijas signāla pārraidi līdz LVRTC raidītājiem, liecina konkrētie piemēri:

- SIA „TV3 Latvia” (Konkurences padomes un SIA „TV3 Latvia” pārstāvju 28.09.06. sarunu protokols) izmanto LVRTC RRL kanālu tikai TV signāla padošanai no TV3 studijas līdz Zaķusalas tornim. Iepriekš minētais posms veiksmīgi tika nodrošināts ar SIA „IZZI” optisko kabeli laikā, pirms TV3 studija mainīja atrašanās vietas adresi. Tālāk tiek izmantots satelītītīkls TV signāla nogādāšanai līdz LVRTC virszemes raidītājiem Latvijas teritorijā.

- SIA „TV3 Latvia” pārstāvis norādīja uz to, ka satelīta pakalpojums maksā dārgāk, bet ļauj arī tikt līdz tai auditorijai, kurai ir satelīta signāla uztvērēji.
- VB SIA „Latvijas Televīzija” LTV 1 programma pašlaik ir tehniski pieejama satelītā (Konkurences padomes un VB SIA „Latvijas Televīzija” pārstāvju 02.10.06. sarunu protokols), vienlaicīgi pārraidot to, izmantojot LVRTC RRL kanālus. Cenu ziņā salīdzinājums ir šāds: VB SIA „Latvijas Televīzija” maksa par LVRTC pārraides pa RRL kanāliem pakalpojumu ir lielāka nekā būtu maksa, izmantojot satelīta tehnoloģijas (SIA „Sirius Satellite Services Latvija”). Papildus ir iespēja iegūt papildu auditoriju, jo caur satelītu LTV programmas būtu uztveramas arī citās valstīs. VB SIA „Latvijas Televīzija” pārstāvis norādīja, ka nomāto līniju pakalpojuma cena (SIA „Lattelecom” optiskie kabeļi) varētu būt izdevīga no ekonomiskā viedokļa.

2.1.2. Tirgus dalībnieku viedokļi

LVRTC uzskata (25.10.2006. vēstule Nr.01.8/2129), ka programmu pārraidīšanu ar virszemes raidītājiem var aizstāt ar programmu pārraidīšanu caur kabeļtīkliem, satelītīkliem un internetīkliem tikai daļēji, jo tie neaptver visu Latvijas teritoriju un līdz ar to nav pieejami visiem iedzīvotājiem (galalietotājiem).

Apkopojot raidorganizāciju un Asociācijas viedokļus (18.09.2006., 25.09.2006., 28.09.2006., 02.10.2006. sarunu protokoli) var secināt, pirmkārt, ka saskaņā ar raidorganizāciju viedokli, LVRTC radio un televīzijas programmu raidīšanas ar virszemes raidītājiem pakalpojums nav aizvietojams. Otrkārt, raidorganizācijām nav tik svarīgi kādā veidā, vai izmantojot kādu tehnoloģiju, televīzijas un radio programmu signāls tiek nogādāts līdz LVRTC raidītājiem, bet svarīgs ir gala rezultāts – televīzijas un radio programmu izplatīšana auditorijai noteiktā teritorijā. Tādējādi, pēc tirgus dalībnieku domām, televīzijas un radio programmu signāla pārraides līdz raidītājiem pakalpojums, izmantojot RRL kanālus, ir aizvietojams ar pakalpojumiem, ko iespējams sniegt, izmantojot citas tehnoloģijas.

2.1.3. Potenciāla un esoša konkurence

Par potenciāliem LVRTC konkurentiem ir uzskatami komersanti, kuriem ir attiecīga infrastruktūra elektronisko sakaru pakalpojumu sniegšanai. Raidorganizāciju biežāk minētie ir SIA „Lattelecom”, va/s „Latvijas dzelzceļš”, a/s „Latvenergo”, SIA „IZZI”.

Konkurences padome ir saņēmusi atbildes vēstuli no SIA „Lattelecom” (24.10.2006. Nr.17-2/10-943), kurā SIA „Lattelecom” norāda, ka tās rīcībā ir tīkla infrastruktūra (optiskas šķiedras kabeļu pārraides tīkls), kas varētu nodrošināt TV programmu pārraidi no studijām līdz raidītājiem vai starp raidītājiem. Šobrīd SIA „Lattelecom” tīkla infrastruktūra ir nodrošināta līdz 3 LVRTC torņiem. Tīkla izveidošanai līdz pārējiem torņiem ir nepieciešams izbūvēt papildus optiskās šķiedras kabeļu pārraides tīklu apmēram 123 km garumā, kur 12 gadījumos kabeļu

trases garums 0,1-1,0 km, 8 gadījumos 1,5 - 5,5 km, citos gadījumos – Viesītē – 17 km, Māļos – 35 km, Āboliņos – 40 km. Aptuvenās nepieciešamās investīcijas veido apmēram 820 000,-LVL (iespējams veikt pa daļām). SIA „Lattelecom” neveica iespējamo pakalpojumu tarifu kalkulāciju, bet norāda, ka to pakalpojuma cenu var izteikt nomāto līniju izmaksās – vienas radioprogrammas pārraidei apmēram 150,-LVL/mēn., vienas TV programmas pārraidei apmēram 950,-LVL/mēn. SIA „Lattelecom” norāda, ka tā tīkla infrastruktūra var nodrošināt TV programmu pārraidi starp visiem rajonu centriem, bez papildu investīcijām līdz 3 LVRTC torņiem.

Konkurences padome ir saņēmusi atbildes vēstuli no SIA „IZZI” (07.11.2006. Nr.04-241/06), kurā SIA „IZZI” norāda, ka tai ir iespējas un interese sniegt pakalpojumu, kas analogisks LVRTC radio un televīzijas programmu pārraidīšanas pa RRL kanāliem pakalpojumam. SIA „IZZI” nav veikusi aprēķinus cik varētu maksāt šis pakalpojums.

Konkurences padome ir saņēmusi atbildes vēstuli no SES SIRIUS AB (31.10.2006.), kurā SES SIRIUS AB norāda, ka SES SIRIUS AB rīcībā ir attiecīga infrastruktūra radio un televīzijas programmu pārraidīšanai. Tehniski nepastāv barjeras, lai sniegtu šo pakalpojumu, nodrošinot visas Latvijas teritorijas pārklājumu. Papildus investīcijas tam nav nepieciešamas. Šobrīd SES SIRIUS AB ir nodrošināta savietojamība ar LVRTC infrastruktūru. Cenas pārraidei, izmantojot satelītu, pēc SES SIRIUS AB informācijas, ir absolūti konkurētspējīgas ar LVRTC cenām, un vairākumā gadījumu pat zemākas nekā cenas, kas piedāvātas, izmantojot digitālo virszemes tīklu.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Konkurences padome uzskata, ka šajā lietā Konkurences likuma 1.panta 5.punkta izpratnē **konkrētās preces tirgus ir televīzijas un radio programmu signāla pārraides līdz virszemes raidītājiem pakalpojuma tirgus un radio un televīzijas programmu raidīšanas ar zemes raidītāju palīdzību publiskai uztveršanai pakalpojuma sniegšanas tirgus.**

2.2. Konkrētā ģeogrāfiskā tirgus definīcija

Konkurences likuma 1.panta 3.punkts nosāka, ka „konkrētais ģeogrāfiskais tirgus ir ģeogrāfiskā teritorija, kurā konkurences apstākļi konkrētās preces tirgū ir pietiekami līdzīgi visiem tirgus dalībniekiem, un tādēļ šo teritoriju var nošķirt no citām teritorijām.”

No pieprasījuma puses radio un televīzijas programmu raidīšanas ar zemes raidītāju palīdzību pakalpojums, kurš tiek sniegts Latvijas teritorijā, nav aizvietojams ar pakalpojumu, kurš tiek sniegts ārpus tās, jo pakalpojuma sniegšana ir cieši saistīta ar attiecīgas infrastruktūras (pārraides tīkla) esamību. Vērtējot piedāvājuma pusi, Konkurences padome konstatē, ka komersantiem, kas atrodas ārpus Latvijas teritorijas, pastāv būtiski šķēršļi ienākšanai tirgū, un tie galvenokārt ir: būtiskas infrastruktūras izveidošanas izmaksas, kas varētu būt ekonomiski

neefektīva tīkla dublēšana, administratīvas barjeras, ierobežoti frekvenču resursi, Elektronisko sabiedrības saziņas līdzekļu attīstības nacionāla koncepcija⁸.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Konkurences padome uzskata, ka šajā lietā Konkurences likuma 1.panta 3.punkta izpratnē **konkrētais ģeogrāfiskais tirgus ir Latvijas Republikas teritorija.**

Šeit ir jāatzīst arī, ka pastāv iespēja noteikt šaurākas ģeogrāfiskā apakštirgus robežas, piemēram, atsevišķi Rīga un Rīgas rajons, vai atsevišķa reģiona teritoriju. Argumenti, kas ļauj noteikt šaurākas ģeogrāfiskā tirgus teritorijas jeb apakštirgus, ir saistīti ar faktu, ka, piemēram, Rīgā un Rīgas rajonā pastāv lielāka konkurence (dažu komersantu attīstīta datu pārraides tīkla esamība) televīzijas un radio programmu signāla pārraides pakalpojuma tirgū. Reģionos konkurences situācija ir pretēja, kā arī tā var atšķirties starp reģioniem. Ir reģioni, kur raidorganizācijām ir iespēja raidīt savu programmu patstāvīgi un neatkarīgi no LVRTC, bet citur situācija ar radiofrekvenču spektra lietošanas tiesībām ir tāda, ka frekvence nav piešķirta raidorganizācijai – programmas satura veidotājai, bet lietošanas tiesības ir reģistrētas uz LVRTC. Līdz ar to raidorganizācija ir piesaistīta LVRTC programmu raidīšanas pakalpojumam. Svarīgs moments ir arī tas, ka reģionālajai raidorganizācijai radio vai televīzijas programmas raidīšanas pakalpojums savā reģionā nav aizvietojams ar radio vai televīzijas programmas raidīšanas pakalpojumu citā reģionā, jo šī pakalpojuma sniegšana ir atkarīga no infrastruktūras esamības konkrētajā reģionā, kur ir raidorganizācijas mērķauditorija.

2.3. Konkrētā tirgus definīcija

Konkurences likuma 1.panta 4.punkta izpratnē konkrētie tirgi ir:

- 1) televīzijas un radio programmu signālu pārraides līdz virszemes raidītājiem pakalpojuma sniegšanas tirgus visā Latvijas Republikas teritorijā;**
- 2) televīzijas un radio programmu raidīšanas ar zemes raidītāju palīdzību publiskai uztveršanai pakalpojuma sniegšanas tirgus visā Latvijas Republikas teritorijā.**

Konkrēta tirgus definīcija izriet no lietas apstākļiem un iepriekšējiem Eiropas Kopienas un Konkurences padomes lēmumiem, kā arī nav pretrunā ar Eiropas Komisijas 2003.gada 11.februāra *Rekomendācijā* par konkrētajiem preču un pakalpojumu tirgiem elektronisko sakaru nozarē, kuros var būt nepieciešama *ex ante* (apsteidzoša) regulēšana saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (*2003/311/EK, ANNEX*) minēto tirgus Nr.18 definīciju: „apraides signālu pārraides pakalpojumi apraides satura nogādāšanai galalietotājiem”.

[3] LVRTC dominējošais stāvoklis konkrētajos tirgos

---

⁸ Radio un televīzijas likuma 58.panta 1.punkts nosaka, ka LVRTC saskaņā ar elektronisko sabiedrības saziņas līdzekļu attīstības nacionālo koncepciju nodrošina pilnībā Latvijas Radio un Latvijas Televīzijas nacionālās sabiedriskās apraides uzdevuma programmas izplatīšanu auditorijai visā valsts teritorijā, kā arī mērķauditorijai ārpus valsts robežām

Par dominējošu stāvokli atbilstoši Konkurences likuma 1.panta 1.punktam ir atzīstams „tirgus dalībnieka vai vairāku tirgus dalībnieku ekonomisks (saimniecisks) stāvoklis konkrētajā tirgū, ja šā dalībnieka vai šo dalībnieku tirgus daļa šajā tirgū ir vismaz 40 procentu un šis dalībnieks vai šie dalībnieki spēj ievērojami kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci jebkurā konkrētajā tirgū pietiekami ilgā laika posmā, darbojoties pilnīgi vai daļēji neatkarīgi no konkurentiem, klientiem vai patērētājiem”.

LVRTC ir vienīgais radio un televīzijas programmu raidīšanas ar zemes raidītāju palīdzību pakalpojuma sniedzējs Latvijas Republikas teritorijā. Visas nacionālās raidorganizācijas (VB SIA „Latvijas Radio”, VB SIA „Latvijas televīzija”, a/s „Latvijas Neatkarīga Televīzija”, SIA „TV3 Latvia”) izmanto LVRTC radio un televīzijas programmu raidīšanas ar zemes raidītāju palīdzību pakalpojumu. Lielākā daļa reģionālo un vietējo raidorganizāciju izmanto LVRTC radio un televīzijas programmu raidīšanas ar zemes raidītāju palīdzību pakalpojumu. Visiem Asociācijas biedriem, kas ir raidorganizācijas, ir noslēgti līgumi ar LVRTC. Izņēmuma gadījumi ir, kad raidorganizācija pati izvēlas raidīt savu programmu mērķauditorijai, saņemot elektronisko sakaru komersanta reģistrācijas apliecību saskaņā ar Elektronisko sakaru likumu un citiem normatīviem aktiem. Saskaņā ar LVRTC sniegto informāciju (25.10.2006. vēstule Nr.01.8/2129, LVRTC līgumi ar raidorganizācijām) šādi tiek pārraidīta SIA „Star FM” programma. Raidorganizācijas, kas pārraida savu programmu patstāvīgi, nav uzskatāmas par LVRTC konkurentiem, ja radio vai televīzijas programmas raidīšanas pakalpojumu sniedz tikai pašas sev.

Radio un televīzijas likuma normas nodrošina LVRTC stabilu tirgus daļas lielumu - 58.panta 1.punkts nosaka, ka LVRTC saskaņā ar elektronisko sabiedrības saziņas līdzekļu attīstības nacionālo koncepciju nodrošina pilnībā Latvijas Radio un Latvijas Televīzijas nacionālās sabiedriskās apraides uzdevuma programmas izplatīšanu auditorijai visā valsts teritorijā, kā arī mērķauditorijai ārpus valsts robežām.

No visa iepriekš minētā izriet, ka LVRTC tirgus daļa radio un televīzijas programmu raidīšanas ar zemes raidītāju palīdzību pakalpojuma sniegšanas tirgū Latvijas teritorijā sastāda 100% (monopola stāvoklis).

No visām nacionālajām raidorganizācijām tikai viena (SIA „TV3 Latvia”) neizmanto LVRTC televīzijas un radio programmu signālu pārraides līdz raidītājiem pakalpojumu pa RRL kanāliem. Visas pārējas lielākās raidorganizācijas (A/s „Radio SWH”, VB SIA „Latvijas Radio”, VB SIA „Latvijas televīzija”, a/s „Latvijas Neatkarīga Televīzija”) izmanto to. Līdz ar to ir secināms, ka LVRTC tirgus daļa televīzijas un radio programmu signālu pārraides līdz virszemes raidītājiem pakalpojuma sniegšanas tirgū Latvijas teritorijā ir ievērojama un būtiski pārsniedz KL 1.panta 1.punkta noteikto 40% sliekšni⁹.

---

⁹ Rēķinot LVRTC tirgus daļu pēc hipotētiskiem 2006.gada ieņēmumiem par pārraides līdz raidītājiem pakalpojumu (informācija no LVRTC līgumiem ar raidorganizācijām), LVRTC tirgus daļa ir (*).

LVRTC viedoklis

Savā 25.10.2006. vēstulē Nr.01.8/2129 LVRTC norāda, ka LVRTC pagaidām ir vienīgais elektronisko sakaru komersants, kurš sniedz radio un televīzijas programmu pārraidīšanas zemes apraides tīklā pakalpojumu raidorganizācijām Latvijas teritorijā.

Konkurences padome uzskata, ka augstāk minētais konkrēto tirgu raksturojums norāda uz LVRTC dominējošo stāvokli televīzijas un radio programmu raidīšanas ar zemes raidītāju palīdzību pakalpojuma sniegšanas tirgū un televīzijas un radio programmu signālu pārraides līdz virszemes raidītājiem pakalpojuma sniegšanas tirgū visā Latvijas Republikas teritorijā, atbilstoši Konkurences likuma 1.panta 1.punkta definīcijai.

[4] LVRTC noslēgto darījumu ar raidorganizācijām izvērtēšana atbilstoši Konkurences likuma 13.panta sastāvam

Konkurences likuma 13.pants nosaka aizliegumu dominējošā stāvokļa ļaunprātīgai izmantošanai. Ļaunprātīga izmantošana var izpausties arī kā nevienādu noteikumu piemērošana ekvivalentos darījumos ar citu tirgus dalībnieku, radot tam konkurences ziņā nelabvēlīgākus apstākļus (Konkurences likuma 13.panta 5.punkts). Lai izvērtētu LVRTC rīcības atbilstību Konkurences likuma 13.pantā noteiktajam, Konkurences padome izanalizēja LVRTC noslēgtos darījumus ar raidorganizācijām, t.sk. ar raidorganizācijām – Asociācijas biedriem.

Pēc Konkurences padomes pieprasījuma LVRTC iesniedza radio un televīzijas programmu pārraidīšanas līgumus (LVRTC 17.02.2006. vēstule Nr.01.8/527, 23.03.2006. vēstule Nr.01.8/871) ar šādām raidorganizācijām:

- SIA „TV3”
- SIA „TV Rīga”
- VB SIA „Latvijas Televīzija”
- AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija”
- SIA „TV Dzintare”
- SIA „Latgales reģionālā televīzija”
- SIA „Valmieras TV”
- SIA „KREBS TV”
- VB SIA „Latvijas Radio”
- AS „Radio SWH”,

nepilnā pakalpojuma un infrastruktūras izmantošanas līgumus ar šādām raidorganizācijām:

- SIA „Star FM”
- SIA „FitFM”
- SIA „Radio Skonto”,

kā arī, radio un televīzijas programmu pārraidīšanas tarifu cenrādi, kas stājies spēkā ar 2006.g. 1.janvārī (turpmāk – Cenrādis) un iekļauj sevī arī radio un televīzijas programmu pārraidīšanas maksas atlaižu sistēmas un noteikšanas kārtību (turpmāk – Atlaižu noteikšanas kārtība). Cenrādis ir apstiprināts ar LVRTC valdes 2005.gada 19.septembra un 12.oktobra lēmumiem.

Salīdzinot radio un televīzijas programmu pārraides pakalpojumu līgumus, var secināt, ka tie sastāv no dažādu pakalpojumu kombinācijām un pakalpojumu kombinācijas atšķiras līgumos ar raidorganizācijām (atšķiras apraides teritorija, programmu skaits, pārraides veids, pārraide tiek veikta ar dažādām raidstacijām, pārraide tiek veikta ar atšķirīgu parametru raidītājiem).

Lai izvērtētu, vai LVRTC noslēgtie darījumi ar raidorganizācijām var tikt uzskatīti par ekvivalentiem darījumiem, Konkurences padome pieaicināja neatkarīgu ekspertu atzinuma sniegšanai.

4.1. LVRTC darījumu ar raidorganizācijām, kur piemērotas dažāda apjoma atlaides, izvērtējums

LVRTC tarifi pārraidei ar virszemes raidītājiem sastāv no nemainīgās daļas (mēnesī) un mainīgas daļas (par faktisko raidīšanas laiku). Viena no cenu veidošanas sastāvdaļām ir atlaide, tāpēc tika analizēta arī LVRTC atlaižu piemērošanas prakse līgumos ar raidorganizācijām.

2006.gadā LVRTC piešķīra atlaides pārraides ar virszemes raidītājiem tarifa fiksētai daļai sekojošām reģionālām raidorganizācijām: SIA „Valmieras TV” (turpmāk – Valmieras TV), SIA „TV Dzintare” (turpmāk – TV Dzintare), SIA „Latgales reģionālā televīzija” (iepriekš SIA „Rēzeknes TV”, turpmāk – Rēzeknes TV). Valmieras TV pārraida savu programmu vidēji 2 stundas dienā, TV Dzintare – vidēji 7 stundas dienā, Rēzeknes TV – 5 stundas dienā (26.01.2007. vēstule Nr.01.8/322). Līgumā ar Valmieras TV pakalpojuma fiksētai daļai ir piemērota atlaide (*) apmērā, līgumā ar TV Dzintare – (*) apmērā, līgumā ar Rēzeknes TV – (*) apmērā.

LVRTC piešķir atlaides par programmu pārraides pakalpojumiem, pamatojoties uz LVRTC apstiprināto Cenrāža pielikumu - Atlaižu noteikšanas kārtība. Atlaižu noteikšanas kārtība paredz atlaides, sasniedzot noteikto pakalpojuma kopapjomu gadā, atlaides par apraides kvalitāti un atlaides atsevišķiem pakalpojumu veidiem. Atlaižu noteikšanas kārtība nosaka maksimālo atlaides lielumu procentos katrā konkrētajā gadījumā (konkrētāk nenosakot kritērijus, kādā gadījumā var saņemt maksimālo atlaidi, un kādā gadījumā var saņemt citu atlaides lielumu), bet 2.3.2. punkts paredz, ka atsevišķos gadījumos LVRTC valdei ir tiesības, slēdzot līgumus ar raidorganizācijām, noteikt atšķirīgus maksas atlaižu lielumus. Trijos līgumos (ar TV Dzintare, Valmieras TV, SIA „Krebs TV”) LVRTC izmantoja Atlaižu noteikšanas kārtības 2.3.2. punktā noteiktas tiesības un noteica atšķirīgus atlaižu lielumus tarifa fiksētai daļai (tika

konstatēts, ka noteiktās atlaides ir lielākas nekā Atlaižu noteikšanas kārtībā noteiktā maksimālā atlaide konkrētam pakalpojuma veidam).

Konkurences padome, izvērtējot arī eksperta atzinumu (J.Maskalāna 27.10.2006. atzinums), konstatē, ka LVRTC noslēgtie darījumi ar Valmieras TV, Rēzeknes TV un TV Dzintare ir ekvivalenti, bet LVRTC darījums ar SIA „Krebs TV” ir atšķirīgs no pārējiem trim un nav salīdzināms (nepopulārs VV diapazons radio (mono) programmas izplatīšanai). Līdz ar to, LVRTC arguments attiecībā uz konkrēta lieluma atlaides piemērošanu SIA „Krebs TV” sakarā ar programmas izplatīšanas atjaunošanu VV diapazonā (29.06.2006. vēstule Nr.01.8/1768, 10.punkts) ir atzīstams par pamatotu. Konkurences padome secina, ka no tehniskā viedokļa atšķirīga līmeņa atlaidēm līgumos ar Valmieras TV, Rēzeknes TV un TV Dzintare nav pamatojuma.

Savā 29.06.2006. vēstulē Nr.01.8/1768 LVRTC norāda, ka atlaide TV Dzintare ((*) atlaide), Valmieras TV ((*) atlaide) tika noteikta pēc līgumslēdzēju abpusējās vienošanās, ņemot vērā pasūtījuma apjomu, raidorganizāciju vēlmes attiecībā uz iespējamo atlaidi, apzinoties raidorganizāciju (sevišķi reģionālo) finansiālo situāciju, bet atlaide ekvivalentajā darījumā ar Rēzeknes TV ((*) atlaide) tika piešķirta pārraidei ar atsevišķu raidītāju (Atlaižu noteikšanas kārtības 2.3.punkts). Atlaides apjoms TV Dzintare ((*) atlaide) „ir radies, ņemot vērā jauno Tarifu izsaukto ievērojamo maksas pieaugumu par LVRTC sniegtajiem pakalpojumiem salīdzinājumā ar iepriekšējo 2005.gadu, kas raidorganizācijām ir būtisks finansiāls slogs. SIA „TV Dzintare” šis pieaugums bija 44% attiecībā pret iepriekšējā gada maksu (..)”. Nosakot atlaides minētajām televīzijām, LVRTC ņēma vērā pakalpojuma slodzi. Valmieras TV „sniegtā pakalpojuma slodze ir tikai nepilnas 2 (divas) stundas dienā, kā rezultātā maksa par saņemtajiem LVRTC pakalpojumiem pēc jaunajiem Tarifem radītu lielu finansiālu slogu augstāk norādītajai raidorganizācijai”.

Izvērtējot LVRTC atbildi uz Konkurences padomes pieprasījumu sniegt detalizētu kalkulāciju tarifa fiksētai daļai augstāk minētajos līgumos (20.11.2006., Nr.01.8/2366), Konkurences padome secina, ka Valmieras TV ((*) atlaide) un TV Dzintare ((*) atlaide) fiksētā maksa par LVRTC pārraides ar raidītājiem pakalpojumu nesedz LVRTC izdevumus, sniedzot to. Saskaņā ar LVRTC sniegto informāciju, pakalpojumi Valmieras TV un TV Dzintare tiek „dotēti” no kopējas peļņas par LVRTC pārraides ar raidītājiem pakalpojumu (*) LVL un (*) LVL apmērā attiecīgi (kopā (*) LVL mēnesī). Izmaksu ekonomija, uz kuras pamata varētu tikt noteiktas dažādas atlaides, sniedzot pakalpojumus Valmieras TV un TV Dzintare, neveidojas, jo LVRTC uzrādītās izmaksas šiem pakalpojumiem atbilst izmaksu kalkulācijai, kas pamato Cenrāža tarifa lielumus konkrētajiem raidītājiem. LVRTC savā 20.11.2006. vēstulē Nr.01.8/2366 nesniedza citu atbildi uz jautājumu kā veidojas izmaksu ekonomija, uz kuras pamata varētu tikt noteiktas dažādas atlaides. Nenosegtās izmaksas tiek segtas no peļņas, sniedzot pārraides ar raidītājiem pakalpojumu citām raidorganizācijām. Šāda veida rīcību no dominējošā tirgus dalībnieka puses klasificē kā diskriminējošus nosacījumus attiecībā pret saviem klientiem – raidorganizācijām. Uzņēmumam, kas ir dominējošā stāvoklī, ir

pienākums noteikt caurskatāmu, nediskriminējošu un ar izmaksām pamatotu cenu veidošanas un atlaižu piemērošanas metodiku, kā arī nepieļaut viena pakalpojuma izmaksu segšanu no ieņēmumiem, sniedzot to pašu pakalpojumu citiem klientiem.

Uz ļaunprātīgu dominējošā stāvokļa izmantošanu norāda arī LVRTC 16.05.2007. vēstulē Nr.01.8/1465 minētais. LVRTC, atbildot uz Konkurences padomes pieprasījumu sniegt pamatojumu ierobežotas pieejamības informācijas statusa piešķiršanas nepieciešamībai līgumu ar raidorganizācijām nosacījumiem, kā piemēru norāda situāciju, kad nacionālās raidorganizācijas rīcībā būtu nonākusi informācija par konkrētai reģionālai raidorganizācijai piešķirto atlaidi, kas tiek piešķirta, pamatojoties uz Atlaižu noteikšanas kārtības 2.3.2.punktu. LVRTC norāda, ka šādā situācijā var rasties nepamatotas domstarpības un strīdi ar LVRTC, kur nacionālā raidorganizācija, nezinot visus apstākļus un lielumus, pamatojoties uz kuriem veidojas pakalpojuma cena un atlaide reģionālajai raidorganizācijai, var sākt pieprasīt no LVRTC tikpat lielas atlaides kā reģionālajai raidorganizācijai, tā rezultātā LVRTC var rasties zaudējumi, tajā skaitā zaudējumi neiegūtās peļņas veidā.

Līdz ar to Konkurences padome secina, ka LVRTC piemēro diskriminējošos atlaižu lielumus darījumos ar TV Dzintare, Valmieras TV, Rēzeknes TV. LVRTC ļaunprātīgi izmanto dominējošo stāvokli, realizējot diskriminējošo attieksmi pret tirgus dalībniekiem, uzliekot tiem materiālo slogu segt izmaksas, kuras pretējā gadījumā izpaustos kā dominējošā uzņēmuma negūta peļņa no rīcības, kuru dominējošais uzņēmums ir pats izvēlējis realizēt, radot priekšnosacījumus peļņas samazinājumam, kurš pēc tam tiek pārliekts uz citu tirgus dalībnieku. Pie tam Konkurences padome ir secinājusi, ka tas attiecas ne tikai uz peļņas daļu, bet arī uz pakalpojuma pašizmaksu, radot zaudējumus.

Ņemot vērā augstāk minēto, Konkurences padome secina, ka šī rīcība, piemērojot dažāda līmeņa atlaides darījumos ar raidorganizācijām, pārkāpj dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas aizliegumu, un ir Konkurences likuma 13.panta ģenerālklausulas aizlieguma pārkāpums.

LVRTC viedoklis

Pēc iepazīšanās ar lietu LVRTC ir izteikusi sekojošu viedokli un argumentus attiecībā uz šajā sadaļā minēto (26.01.2007. vēstule Nr.01.8/322, 29.05.2007. vēstule Nr.01.8/1541):

- LVRTC kā vienu no pamatojumiem, kāpēc reģionālajām televīzijām tika piešķirtas atlaides, norāda to, ka LVRTC ir pienākums savu iespēju robežās īstenot Latvijas elektronisko sabiedrības saziņas līdzekļu attīstības nacionālajā koncepcijā 2006.-2008.gadam ietvertās pamatnostādnes un mērķus, kas paredz „ievērot sabiedrības tiesību principu saņemt informāciju no dažādiem avotiem, kas tajā pašā laikā nodrošina satura daudzveidību; īpašu uzmanību pievērst reģionālo radio un televīziju attīstībai un problēmām, paplašinot lauku iedzīvotāju tiesības uz nepastarpinātu vietējo informāciju”.

Konkurences padome vērš uzmanību uz to, ka augstāk minētā mērķa sasniegšanai izmantojamās metodes var atšķirties un tām nav jāpārkāpj likums, kas

izpaužas kā diskriminējošu nosacījumu piemērošana darījumos ar raidorganizācijām. Minētā mērķa realizācija netraucē LVRTC piemērot nediskriminējošas un uz izmaksām pamatotas cenas un atlaides darījumos ar raidorganizācijām, kā arī nepieļaut viena pakalpojuma izmaksu segšanu no ieņēmumiem, sniedzot to pašu pakalpojumu citiem klientiem.

- LVRTC norāda, ka atlaides tiek noteiktas, tajā skaitā ņemot vērā programmas pārraides apjomu. Valmieras TV ir vismazākais programmas pārraides apjoms – vidēji 2 stundas dienā, TV Dzintare – vidēji 7 stundas dienā, Rēzeknes TV – 5 stundas dienā.

Konkurences padome vērš uzmanību uz to, ka pamatoti izmantojot programmas pārraides apjomu par kritēriju atlaides lieluma noteikšanai, atlaidēm jābūt noteiktam sekojoši dilstošā secībā: Valmieras TV – vislielākā atlaide, Rēzeknes TV – vidēja, TV Dzintare - mazāka. Bet reāli atlaides ir Valmieras TV – (*), Rēzeknes TV – (*), TV Dzintare – (*). Tādējādi, nav vērojama programmas pārraides apjoma un atlaides lieluma korelācija. Jebkurā gadījumā atlaides piešķiršanai un lielumam jābūt skaidri ekonomiski pamatotiem, ņemot vērā izmaksu ekonomiju, kas var rasties sniedzot konkrēto pakalpojumu konkrētā apjomā, kā arī nediskriminējošiem.

- LVRTC nepiekrīt šī lēmuma 4.1.punktā izteiktajiem secinājumiem un norāda, ka, veidojot tarifus, nekāda izmaksu ekonomija nevar izveidoties un vienīgais avots atlaižu piešķiršanai ir peļņas pieskaitījums pakalpojuma ietvaros. Pakalpojuma „TV programmas pārraidīšana ar raidītājiem” peļņas pieskaitījums ir (*) LVL mēnesī un piešķirto atlaižu kopsumma Valmieras TV un TV Dzintare ir (*) LVL, kas sastāda tikai 2% no pakalpojuma peļņas pieskaitījuma.

Konkurences padome uzskata, ka peļņas pieskaitījuma pakalpojuma ietvaros izmantošana kā atlaižu piešķiršanas avots šajā gadījumā ir pretrunā ar Konkurences likuma normām, jo LVRTC ieskatā „pakalpojuma peļņas pieskaitījums” nozīmē „TV programmas pārraidīšana ar raidītājiem” pakalpojuma peļņas pieskaitījuma kopsumma (sastāv no peļņas pieskaitījuma, sniedzot pakalpojumu visiem pakalpojuma saņēmējiem), nevis pakalpojuma peļņas pieskaitījums, kas sniegts vienam konkrētam tirgus dalībniekam. Tas nozīmē, ka peļņa no visiem klientiem sniegtās TV programmas pārraidīšanas ar raidītājiem pakalpojuma daļēji tiek novirzīta, lai nodrošinātu atlaidi diviem klientiem. Darījumos ar Valmieras TV un TV Dzintare peļņas pieskaitījums ir (*), bet piešķirtās atlaides ir lielākas un sastāda attiecīgi (*) un (*) no tarifa pastāvīgās sastāvdaļas. Tas nozīmē, ka atlikusī daļa ((*) un (*) attiecīgi) tiek segta no ieņēmumiem sniedzot to pašu pakalpojumu, tikai citiem tirgus dalībniekiem, kas nav pieņemami.

- LVRTC norāda, ka atlaižu piešķiršanai ir dažādi pamatojumi un jebkura lieluma atlaižu piešķiršana uzlabo, nevis pasliktina, reģionālo raidorganizāciju finansiālo stāvokli un palīdz reģionālām raidorganizācijām veikt savas funkcijas, kas atbilst Nacionālās koncepcijas izvirzītajiem mērķiem. LVRTC norāda, ka

savstarpēju sarunu ceļā ar reģionālajām raidorganizācijām tiek saņemts objektīvs sociālekonomisks pamatojums un uzstādījumi savstarpējai sadarbībai.

Konkurences padome uzskata, ka sociālekonomisko mērķi (reģionālo raidorganizāciju atbalsts) var panākt ar līdzekļiem, kas nav pretrunā ar Konkurences likuma normām.

- LVRTC norāda, ka Konkurences padome ir pieprasījusi informāciju no daudzām raidorganizācijām un uzskata, ka bija nepieciešams pieprasīt informāciju arī no Valmieras TV un TV Dzintare, kas varētu izklāstīt savu viedokli piešķirto atlaižu sakarā.

Konkurences padome norāda, ka šajā lietā Asociācija ir tā organizācija, kura pārstāvēja visu savu dalībnieku intereses. Līdz ar to Konkurences padomei nebija pienākuma vērsties pie katra Asociācijas biedra atsevišķi – tika izvēlētas atsevišķas raidorganizācijas, kam tika pieprasīta nepieciešamā informācija. Šo raidorganizāciju starpā bija arī Valmieras TV, kam vairākkārt tika pieprasīta tirgus definēšanai nepieciešama informācija, bet atbilde nesejoja. Ņemot vērā šo LVRTC viedokli, Konkurences padome 29.03.2007. savās vēstulēs Nr.658 un Nr.659, lūdza Valmieras TV un TV Dzintare sniegt viedokli piešķirtās atlaides sakarā. Valmieras TV savā 30.03.2007. vēstulē Nr.2-3/11 nesniedz viedokli atlaides piešķiršanas sakarā, norādot, ka līgums ar LVRTC parakstīšanai tika sagatavots iepriekšējās vadības laikā un nav iespējams noskaidrot, vai ir bijusi sarakste par pakalpojuma izcenojumiem. Valmieras TV no 2007.gada 1.janvāra ir iespēja saņemt atlaidi (*) apmērā tarifa nemainīgajai daļai. TV Dzintare savā 29.03.2007. vēstulē Nr.659 norāda, ka no 2007.gada 1.janvāra saņem atlaidi (*) apmērā par LVRTC sniegtajiem pakalpojumiem sakarā ar ierobežoto maksātspēju. TV Dzintare paskaidro, ka LVRTC noteiktā samaksa par raidīšanu tika paaugstināta ar katru gadu, kas „liek domāt par nepamatotu un strauju cenu kāpumu”, un ka, maksājot pilno cenu par LVRTC pakalpojumu, TV Dzintare būtu spiesta lemt par raidīšanas lietderību Liepājā. TV Dzintare uzskata, ka piešķirot atlaidi par saņemtajiem pakalpojumiem, LVRTC nodarbojas ar reģionu atbalstu.

- LVRTC pauž viedokli par Valmieras TV un TV Dzintare vēstulēs (30.03.2007. vēstulē Nr.2-3/11, 29.03.2007. vēstulē Nr.659) sniegto informāciju par pakalpojuma izcenojuma ikgadējām izmaiņām, un norāda, ka no 2001.gada 1.janvāra līdz 2005.gada 31.decembrim bija spēkā LVRTC akcionāru pilnsapulcē 2000.g. 7.decembrī apstiprinātais tarifu cenrādis „Radio un televīzijas programmu pārraidīšana” un šajā periodā tarifi netika mainīti.

Izanalizējot LVRTC pielikumā iesniegtās vienošanās (29.05.2007. vēstule Nr.01.8/1541) ar Valmieras TV un TV Dzintare par pakalpojumu līgumcēnām, Konkurences padome konstatē, ka LVRTC tarifi netika mainīti no 2001.gada 1.janvāra līdz 2005.gada 31.decembrim, bet tika mainītas piešķirtās atlaides, kā rezultātā mainījās pakalpojuma gala cena. Valmieras TV saņēma sekojošas atlaides: 2003.gadā – (*) apmērā, 2005.gadā – (*) apmērā, 2006.gadā – (*) apmērā. TV Dzintare saņēma sekojošas atlaides: 2001.gadā – (*) apmērā (līdz raidītāja

nomaiņai), 2002.gadā – (*) apmērā, 2003.gadā – (*) apmērā, 2004.gadā – (*) apmērā, 2005.gadā – (*) apmērā, 2006.gadā – (*) apmērā.

4.2. LVRTC darījumu ar nacionālām raidorganizācijām, kuros piemēroti dažādi nosacījumi (paaugstinošs koeficients tarifa fiksētai daļai), izvērtējums

LVRTC apstiprinātie radio un televīzijas programmu pārraidīšanas tarifi paredz Latvijas Republikas mēroga radio un TV programmu tīklos (raidītāji kopā ar starppilsētu RRL kanāliem) ilgstošu (ne gadījuma rakstura) pārraidīšanu iepriekš noteiktajā apjomā. LVRTC Cenrāža 6.punkts paredz, ka „izmantojot zemes apraidei tikai raidītāju tīklus (bez starppilsētu RRL kanāliem), par pamatu ņem norādītos tarifus, pielietojot tarifu pastāvīgai daļai paaugstinošus koeficientus: radio tīklam – 1,2; TV tīklam – 1,5”. Darījuma ar SIA „TV3” ietvaros sniegtajam televīzijas programmas raidīšanas pakalpojumam ar virszemes raidītāju tīkla palīdzību, precīzāk, šī pakalpojuma tarifa fiksētai daļai piemērots koeficients 1,5. Minētais koeficients piemērots, pamatojoties uz Cenrāža 6.punktu.

Izvērtējot LVRTC darījumus ar VB SIA „Latvijas Televīzija” (turpmāk – LTV), SIA „TV3” (turpmāk - TV3), AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija” (turpmāk – LNT), Konkurences padome konstatē, ka minētie darījumi ar nacionālajām raidorganizācijām ir daļēji ekvivalenti. Pie esošām atšķirībām minētajos darījumos (līgumi ar TV3 un LNT paredz vienas TV programmas pārraidi, bet līgums ar LTV paredz divu TV programmu pārraidi) par daļēji ekvivalentiem var uzskatīt atsevišķu programmu TV3, LNT, LTV1 un LTV7 izplatīšanas pakalpojumus, kas ir salīdzināmi pakalpojumi. Darījumi ar TV3 un LNT ir daļēji ekvivalenti tādā nozīmē, ka televīzijas programmu raidīšanas ar virszemes raidītāju palīdzību pakalpojums abām raidorganizācijām ir ekvivalents, bet signāla piegādes līdz raidītājiem veids ir dažāds (TV3 programmas signāla piegāde līdz raidītājiem notiek izmantojot satelītu, LNT - izmantojot LVRTC pārraides pa RRL kanāliem pakalpojumu).

Konkurences padome secina, ka no tehniskā viedokļa nav pamata pārraides ar raidītāju fiksētās daļas maksu paaugstināt 1,5 reizes, ja netiek izmantoti LVRTC starppilsētu RRL kanāli. To pašu secinājumu var attiecināt arī uz radio signāla pārraidi, kad pārraides ar raidītāju fiksētās daļas maksa tiek paaugstināta 1,2 reizes, ja netiek izmantoti LVRTC starppilsētu RRL kanāli.

Tas, ka līgumā ar TV3 raidīšanas ar virszemes raidītājiem tarifa fiksētai daļai piemērots koeficients 1,5, nozīmē, ka TV3 maksā par televīzijas programmas raidīšanas ar virszemes raidītāju tīkla palīdzību pakalpojumu par 50% lielāku fiksētu maksu, nekā tas būtu gadījumā, ja TV3 izmantotu LVRTC RRL kanālus televīzijas signāla nogādāšanai līdz raidītājiem. Citas raidorganizācijas (piemēram – LNT) izmanto LVRTC RRL kanālus televīzijas signāla nogādāšanai līdz raidītājiem un maksā par televīzijas programmas raidīšanas ar virszemes raidītāju tīkla palīdzību pakalpojumu atbilstoši Cenrādī (tarifa fiksētai daļai nav piemērots paaugstinošs koeficients).

Nevar uzskatīt par pamatojumu paaugstinoša koeficienta pielietošanai arī LVRTC argumentu, ka, neizmantojot LVRTC RRL kanālus, tiek samazināta LVRTC ilgtermiņa ieguldījumu aprīte un rentabilitāte (09.06.2006. vēstule Nr.01.8\1637). Šāda veida paskaidrojums paaugstinošo koeficientu mehānisma izmantošanai var liecināt par pakalpojumu šķērssubsidēšanu, jo viena pakalpojuma rentabilitātes trūkums tiek kompensēts no cita pakalpojuma ieņēmumiem.

Konkurences padome uzskata, ka paaugstinoša koeficienta mehānisma izmantošanas prakse liecina par LVRTC mēģinājumiem, izmantojot savu dominējošo stāvokli televīzijas un radio programmu raidīšanas ar zemes raidītāju palīdzību publiskai uztveršanai pakalpojuma sniegšanas tirgū, noturēt tirgus daļu citā - televīzijas un radio programmu signālu pārraides līdz virszemes raidītājiem pakalpojuma sniegšanas tirgū, kur konkurences apstākļi ir atšķirīgi. Pēc būtības tas ir pakalpojumu sasaistīšanas veids (*tying*), jo šādā veidā LVRTC motivē raidorganizācijas izmantot tieši LVRTC pārraides pa RRL kanāliem pakalpojumu, un traucē tām izvēlēties alternatīvus pakalpojumus no citiem komersantiem. Šādai pakalpojumu sasaistīšanai ir konkurenci kavējošs efekts. Arī tirgus dalībnieki ir atzinuši paaugstinošo koeficientu par būtisku šķērslī, kāpēc raidorganizācijas neizvēlas alternatīvus pakalpojuma sniedzējus vai alternatīvas tehnoloģijas, un neatsakās no, pēc viņu domām, pilnībā aizvietojamā LVRTC pārraides pa RRL kanāliem pakalpojuma (Konkurences padomes un SIA „Latvijas Neatkarīgā Televīzija” un VB SIA „Latvijas Televīzija” pārstāvju 25.09.2006. un 02.10.2006. sarunu protokoli). Pakalpojumu sasaistīšanai ir konkurenci kavējošs efekts, jo tiek apgrūtināta potenciālo konkurentu ienākšana televīzijas un radio programmu signālu pārraides līdz virszemes raidītājiem pakalpojuma sniegšanas tirgū. Konkurences padome uzskata, ka LVRTC ir jāpiedāvā pārraides līdz virszemes raidītājiem (jeb pārraides pa RRL kanāliem) pakalpojumi un raidīšanas ar zemes raidītāju palīdzību publiskai uztveršanai pakalpojumi šķirti, atsaistot tos un nepiemērojot nekādus papildus nosacījumus, kas neattiecas uz konkrētā pakalpojuma sniegšanu.

Līdz ar to Konkurences padome secina, ka paaugstinoša koeficienta piemērošana raidīšanas ar raidītājiem tarifa fiksētai daļai darījumā ar vienu tirgus dalībnieku (kā rezultātā tarifa fiksētās daļas paaugstinājums ir par 50%) un nepiemērošana ekvivalentajā darījumā ar citu, ir klasificējama kā nevienādu noteikumu piemērošana ekvivalentos darījumos (šajā gadījumā darījums ir televīzijas programmu raidīšanas ar raidītāju tīkla palīdzību pakalpojums) ar citu tirgus dalībnieku, radot tam konkurences ziņā nelabvēlīgākus apstākļus (nepamatoti palielinot izmaksas), un ir Konkurences likuma 13.panta 5.punkta dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma pārkāpums.

Tāpat, Konkurences padome secina, ka, izmantojot paaugstinoša koeficienta mehānismu, LVRTC kavē konkurenci televīzijas un radio programmu signālu pārraides līdz virszemes raidītājiem pakalpojuma sniegšanas tirgū. Minētais atbilst Konkurences likuma 13.panta ģenerālklausulā noteiktā dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas pārkāpuma tiesiskā sastāva pazīmei, kas izpaužas kā pārraides līdz virszemes raidītājiem (jeb pārraides pa RRL kanāliem) un raidīšanas

ar zemes raidītāju palīdzību publiskai uztveršanai pakalpojumu sasaistīšana. Līdzīgi Konkurences padome lēma 09.01.2004. lēmumā Nr.3 Par pārkāpuma konstatēšanu, tiesiskā pienākuma un naudas soda uzlikšanu lietā Nr.122/03/05/03 „Par SIA „Beta Com” 12.03.2003. iesniegumu”¹⁰, konstatējot, ka SIA „Lattelekom SIA” rīcība, piedāvājot atlaides pakalpojuma „Komforta ISDN” abonēšanas maksai atkarībā no telefonsarunu apjoma publiskajā fiksētajā telekomunikāciju tīklā, veicina lietotāju iegādāties balss telefonijas pakalpojumus publiskajā fiksētajā telekomunikāciju tīklā tikai no SIA „Lattelekom SIA”, tādējādi ierobežojot konkurenci balss telefonijas pakalpojumu tirgū publiskajā fiksētajā telekomunikāciju tīklā, un ir Konkurences likuma 13.panta ģenerālklausulas pārkāpums.

LVRTC viedoklis

Pēc iepazīšanās ar lietu LVRTC ir izteikusi sekojošu viedokli un argumentus attiecībā uz šajā sadaļā minēto (26.01.2007. vēstule Nr.01.8/322, 29.05.2007. vēstule Nr.01.8/1541):

- LVRTC norāda, ka tam ir nesaprātīgi palielināta jebkura komercdarbībā sastopamā riska pakāpe, veicot milzīgus ieguldījumus raidīšanas infrastruktūras uzturēšanā un attīstībā. Tas ir saistīts ar to, ka saskaņā ar Radio un televīzijas likuma 3.panta piekto daļu un 58.panta pirmo daļu un „Elektronisko sabiedrības saziņas līdzekļu attīstības nacionālo koncepciju”, LVRTC pamatuzdevums ir pilnībā nodrošināt Latvijas Televīzijas un Latvijas Radio nacionālā pasūtījuma programmu beztermiņa pārraidīšanu visā valsts teritorijā, uzturot, modernizējot un attīstot raidīšanas tīklus. Savukārt likums neparedz uzdevumu Latvijas Televīzijai un Latvijas Radio noslēgt beztermiņa vai ilgtermiņa līgumu ar LVRTC par programmu pārraidīšanu visā valsts teritorijā. LVRTC uzskata, ka Konkurences padomes slēdzienā vispār nav analizēti juridiskie aspekti (LVRTC pienākums beztermiņā nodrošināt programmu novadīšanu no avota līdz raidītājiem visā Latvijas valsts teritorijā). Nevienam citam tirgus dalībniekam par pienākumu nav uzlikts nodrošināt programmu pārraidīšanu visā Latvijas Republikas teritorijā. LVRTC uzskata, ka no ekonomiskā viedokļa ir pamats nomāto līniju investīciju aizsardzībai.

Konkurences padome uzskata, ka jebkuram komersantam ir tiesības aizsargāt savas investīcijas, bet investīciju aizsargāšanas mehānismam jābūt tādām, kas nepārkāpj likumu. Piemēram, klientiem piedāvāts konkurētspējīgs pakalpojums ir viens no veidiem, kā piesaistīt nepieciešamo klientu skaitu, kas savukārt sekmē investīciju atdevi.

4.3. LVRTC Cenrāža un tarifu aprēķināšanai izmantojamās metodikas izvērtējums

Ņemot vērā raidorganizāciju sniegto informāciju (Konkurences padomes un VB SIA „Latvijas Televīzija” un SIA „TV3 Latvia” 02.10.2006. un 28.09.2006.

¹⁰ Publicēts „Latvijas Vēstnesis” 29.01.2004. (Nr.15)

sarunu protokoli), un to, ka arī Cenrādis un tarifu aprēķināšanai izmantojamā metodika var saturēt nosacījumus, kas var novest pie pakalpojuma saņēmēju diskriminācijas, Konkurences padome pētīja arī LVRTC Cenrādi un tarifu aprēķināšanai izmantojamo metodiku.

Raidorganizācijām ir svarīgi, kāda teritorija tiek nodrošināta ar droši uztveramu signālu par līgumā noteikto samaksu. Konsultēšanās ar raidorganizācijām laikā (Konkurences padomes un VB SIA „Latvijas Televīzija” un SIA „TV3 Latvia” 02.10.2006. un 28.09.2006. sarunu protokoli) tās pauž viedokli par to, kā tās saprot LVRTC atšķirīgu noteikumu piemērošanu darījumos ar raidorganizācijām. To var uzskatāmi parādīt ar šādu modeli: raidorganizācijai, kurai tiek nodrošināts 100% teritorijas pārklājums, maksa par televīzijas vai radio programmas pārraidi ar raidītājiem būtu „X”, bet raidorganizācijai, kurai tiek nodrošināts 60% teritorijas pārklājums – „60X/100” u.tml., bet praksē tā nenotiek.

LVRTC Cenrādis nosaka tarifa lielumus (fiksētā un mainīgā daļa) radio un televīzijas programmu signāla raidīšanai ar virszemes raidītājiem atkarībā no raidītāja jaudas un raidītāja atrašanās vietas dažāda tipa objektos. Savā atzinumā Konkurences padomes piesaistītais eksperts norādīja (J.Maskalāna 27.10.2006. atzinums), ka raidītāja darbības zona (droši uztverams signāls) var atšķirties lielā mērā pie vienādiem raidītājiem, bet pie dažādām antenām un dažāda antenu uzstādīšanas augstuma. Cenrādim jānosaka pakalpojuma mērvienība, „kas tieši saistīta vai nu ar raidītāja jaudu (ievērojot antenas koeficientus), vai ar teritoriju (platību), kurā droši uztverams raidītāja signāls, (..)”.

Pēc iepazīšanās ar lietu LVRTC savā 26.01.2007. vēstulē Nr.01.8/322 norādīja, ka teritorijas pārklājuma koeficients tiek izmantots tarifu aprēķināšanai. Saskaņā ar dokumentu „Radio un televīzijas programmu pārraidīšanas tarifu noteikšanas kārtība” (turpmāk – Tarifu noteikšanas kārtība), kas apstiprināta ar 19.09.2005. LVRTC valdes lēmumu, (*).

Izvērtējot LVRTC Cenrādi un Tarifu noteikšanas kārtību, Konkurences padome secina, ka LVRTC gadījumā pakalpojuma mērvienība ir tieši saistīta ar raidītāja jaudu, ņemot vērā teritorijas pārklājumu, jo izmaksu attiecināšanas metodika paredz (*). Līdz ar to šis LVRTC arguments ir atzīstams par pamatotu.

LVRTC viedoklis

Pēc iepazīšanās ar lietu LVRTC ir izteikusi sekojošu viedokli un argumentus attiecībā uz šajā sadaļā minēto (26.01.2007. vēstule Nr.01.8/322, 29.05.2007. vēstule Nr.01.8/1541):

- LVRTC neatbalsta eksperta viedokli, ka cenrādim jānosaka pakalpojuma mērvienība, „kas tieši saistīta vai nu ar raidītāja jaudu (ievērojot antenas koeficientus), vai ar teritoriju (platību), kurā droši uztverams raidītāja signāls, (..)” un uzskata, ka šāds viedoklis ir neobjektīvs, jo tajā ir vērtēti tikai tehniskie aspekti, kas tikai daļēji ietekmē un nosaka cenrādī ietveramo informāciju. LVRTC paskaidro, ka cenrādis sevī ietver arī citus būtiskus LVRTC politiku veidojošos raksturlielumus, kā arī apraksta šos raksturlielumus un paskaidrojumiem pievieno

Tarifu noteikšanas kārtību, saskaņā ar kuru tiek veidoti radio un televīzijas programmu pārraidīšanas tarifi.

LVRTC norāda, ka apstiprinātie radio un televīzijas programmu pārraidīšanas tarifi tiek veidoti saskaņā ar Tarifu noteikšanas kārtību, pamatojoties uz apstiprināto pamatdarbības izmaksu budžetu. Tarifu noteikšanas kārtība paredz piemērot vienlīdzīgus un nediskriminējošus tarifus visiem elektroniskajiem sabiedrības saziņas līdzekļiem.

Lai objektīvi izvērtētu LVRTC viedokli un iesniegto informāciju, kā arī kopumā izvērtētu LVRTC tarifu aprēķināšanai izmantojamo metodiku, Konkurences padome nosūtīja vēstuli (29.03.2007. Nr.646) Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijai ar lūgumu sniegt atzinumu, izvērtējot LVRTC Cenrādi un Tarifu noteikšanas kārtību.

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (turpmāk – Komisija) atzina (11.04.2007. Nr.1-2.73/1208), ka Tarifu noteikšanas kārtība ir izstrādāta atbilstoši Komisijas ar 2005.gada 30.novembra lēmumu Nr.281 apstiprinātajai Elektronisko sakaru pakalpojumu izmaksu aprēķināšanas un attiecināšanas metodikai, lai gan Komisija pagaidām nav piemērojusi LVRTC saistību ievērot šo metodiku (šādu saistību var piemērot pēc komersanta būtiskas ietekmes tirgū atzīšanas).

Komisija atzina, ka Cenrādī un Tarifu noteikšanas kārtībā ir skaidri definēti tarifu aprēķināšanas un piemērošanas principi, kas nerada nosacījumus atsevišķu pakalpojumu saņēmēju diskriminācijai.

Komisija norāda, ka nav iespējams izvērtēt Cenrādī iekļauto tarifu apmēru, jo nav pieejams konkrēto tarifu aprēķins. Komisija norāda, ka Cenrāža 6.punktā minētie tarifu paaugstinošie koeficienti var būt par iemeslu netaisnīgai pakalpojuma cenai.

Līdz ar to, Konkurences padome secina, ka Cenrādī un Tarifu noteikšanas kārtībā definētie tarifu aprēķināšanas un piemērošanas principi nerada nosacījumus atsevišķu pakalpojumu saņēmēju diskriminācijai (šis secinājums neattiecas uz Atlaižu noteikšanas kārtību un LVRTC Cenrāža 6.punktu, saskaņā ar kuru tarifu pastāvīgi daļai tiek pielietoti paaugstinoši koeficienti).

Attiecībā uz Atlaižu noteikšanas kārtību Komisija atzina, ka 2.1. punktā minētās kopapjoma atlaides var novest pie atsevišķu pakalpojuma saņēmēju diskriminācijas. Atlaižu noteikšanas kārtībā nav ietverti skaidri kritēriji, pēc kuriem tiek noteikts 2.3.punktā minēto atlaižu apmērs, kā arī 2.3.2.punktā minētais rada iespēju LVRTC noteikt dažādiem lietotājiem atšķirīgu maksu par vienādiem pakalpojumiem.

Konkurences padome konstatē, ka Atlaižu noteikšanas kārtības 2.1.punkts nosaka pakalpojuma pasūtījuma gada kopapjoma atlaides. Minētas atlaides piemēro sākot ar minimālā pasūtījuma gada apjomu 1,0 milj. LVL. Pie kopapjoma no 1,0 milj. LVL līdz 1,5 milj. LVL ieskaitot ir piemērojama atlaide līdz 10% ieskaitot, pie kopapjoma virs 1,5 milj. LVL ir piemērojama atlaide no 10% līdz 15% ieskaitot.

Atlaižu noteikšanas kārtības 2.3. punkts nosaka šādas atlaides atsevišķiem pakalpojumu veidiem:

Nr.p.k.	Pakalpojuma veids	Maksas atlaides,%
1.	Radio un TV programmu pārraidīšana ar atsevišķiem raidītājiem pilsētās un reti apdzīvotās vietās, izņemot Rīgu un Rīgas rajona Ulbroku	līdz 25,0*
1.	Radio un TV programmu pārraidīšana ar atsevišķiem raidītājiem Rīgā un Rīgas rajona Ulbrokā	līdz 5,0*
2.	Radio un TV programmu pārraidīšana jaunizveidotā tīklā (raidītāju tīkls ar starppilsētu kanālu), radio un TV programmas pārraidīšana ar atsevišķiem raidītājiem trīs mēnešu laikā no ekspluatācijas sākuma	līdz 15,0*
3.	Radio un TV programmu pārraidīšana pa starppilsētu RRL kanāliem	līdz 10,0
4.	Radio un TV programmas izdalīšana un dekodēšana	līdz 10,0

* pielietojama tarifa pastāvīgai daļai

Atlaižu noteikšanas kārtības 2.3.2.punkts paredz LVRTC valdei tiesības noteikt no 2.3.punktā atšķirīgus maksas atlaižu lielumus.

Izvērtējot LVRTC Atlaižu noteikšanas kārtību kopsakarā ar līgumu ar raidorganizācijām nosacījumiem, ņemot vērā Komisijas atzinumu, Konkurences padome konstatē, ka Atlaižu noteikšanas kārtības 2.1. un 2.3.punktos minētās atlaides rada iespēju noteikt atšķirīgu maksu vienādiem pakalpojumiem. Attiecībā uz Atlaižu noteikšanas kārtības 2.1.punkta „Pakalpojuma pasūtījuma gada kopējuma atlaides” piemērošanu ir divas raidorganizācijas, kuras 2006.gadā saņēma kopējuma atlaides – VB SIA „Latvijas Televīzija” ((*)) atlaide) un VB SIA „Latvijas Radio” ((*)) atlaide). Raidorganizācijām, kuras nesaņiedz 2.1.punktā minēto kopējumu, ir iespēja saņemt atlaides, pamatojoties uz Atlaižu noteikšanas kārtības 2.3.punktu „Maksas atlaides atsevišķiem pakalpojumu veidiem”. Tā, piemēram, LVRTC norāda (29.06.2006. vēstule Nr.01.8/1768), ka a/s „Latvijas Neatkarīgā Televīzija” saņēma atlaidi (*) televīzijas programmas pārraidei pa RRL kanāliem, SIA „TV Rīga” saņēma atlaidi (*) televīzijas programmas pārraidei ar raidītājiem, Rēzeknes TV saņēma atlaidi (*) televīzijas programmas pārraidei ar raidītāju.

Konkurences padome secina, ka Atlaižu noteikšanas kārtības 2.1. un 2.3.punktos minēto atlaižu piešķiršanas kritēriji nav skaidri un rada iespēju LVRTC piemērot diskriminējošus nosacījumus darījumos ar raidorganizācijām, tādējādi pārkāpjot Konkurences likuma 13.panta ģenerālklausulas normas.

- LVRTC informē, ka, ņemot vērā Komisijas sniegto atzinumu, ar kuru iepazinās LVRTC pārstāvji, LVRTC 29.05.2007. iesniedza vēstuli Komisijai ar lūgumu sniegt atzinumu par LVRTC Cenrādī iekļauto tarifu apmēru, kā arī lūdza sniegt atzinumu par LVRTC izklāstīto pamatojumu LVRTC Cenrāža 6.punktā minētajiem tarifus paaugstinošajiem koeficientiem.

Konkurences padome konstatē, ka minētais arguments neattiecas uz lietu. Konkurences padome ņēma vērā Komisijas atzinumā (11.04.2007. Nr.1-2.73/1208) izdarītos secinājumus attiecībā uz tarifus paaugstinošajiem koeficientiem. Savukārt Cenrādī iekļautie tarifu apmēri netika pētīti šīs lietas ietvaros.

4.4. LVRTC nepilnā pakalpojuma darījumi

Savā 09.06.2006. vēstulē Nr.01.8/1637 LVRTC norāda, ka „LVRTC raidorganizācijām sniegtais radio un televīzijas programmu pārraidīšanas pakalpojums, kas ir elektronisko sakaru pakalpojums, un LVRTC infrastruktūras izmantošanas pakalpojums, kas nav elektronisko sakaru pakalpojums, ir divi atšķirīgi pakalpojumi, kas veido divus dažādus konkrētā pakalpojuma tirgus”. Kā „nepilnā pakalpojuma jeb infrastruktūras izmantošanas” līgumus LVRTC identificē līgumus ar SIA „Star FM” (30.06.2005., #15-05), SIA „Fit FM” (16.09.2005., #24-05), SIA „Radio Skonto” (31.05.2001., #18-01). Infrastruktūras izmantošanas jeb nepilnais pakalpojums, saskaņā ar LVRTC sniegto informāciju (09.06.2006., Nr.01.8/1637) ir raidorganizāciju aparatūras (raidītāju) izvietošana LVRTC infrastruktūras objektos (torņos), lai raidorganizācijas pašas varētu veikt radio un televīzijas programmu pārraidīšanu.

Izvērtējot augstāk minētos līgumus, Konkurences padome secina, ka līgumu ietvaros sniegtais pakalpojums atšķiras no pilna LVRTC pakalpojuma, kas parasti ietver radio programmas pārraidi ar raidītājiem un pārraidīšanu pa starppilsētu RRL kanāliem. Minētie līgumi paredz raidorganizācijām piederošo iekārtu izvietošana LVRTC infrastruktūras objektos, kā arī katrā līgumā ir atšķirīga citu pakalpojumu kombinācija, t.i. līgumu ietvaros var tikt paredzēts veikt arī programmas pārraidi, programmas padošanu pa RRL kanālu, elektroenerģijas piegādi, raidīšanas kvalitātes un laika kontroli, raidītāja tehnisko apkopi.

Konkurences padome ņēma vērā arī Asociācijas pēc iepazīšanās ar lietu izteiktos argumentus par nepilna jeb infrastruktūras izmantošanas pakalpojuma nosacījumiem (05.02.2007. vēstule Nr.1-02/07). Asociācija norāda, ka LVRTC ierobežo raidorganizācijām iespēju izmantot citu elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzēju pakalpojumus vai izmantot savu aparatūru pārraidei, pieprasot par konkurenta aparatūras uzstādīšanu neadekvāti augstas cenas, kā arī norāda uz citiem iespējamiem pārkāpumiem LVRTC darbībā. Pēc iepazīšanās ar lietas materiāliem LVRTC izteica savu viedokli attiecībā uz Asociācijas 05.02.2007. vēstulē Nr.1-02/07 sniegto informāciju (08.03.2007. vēstule Nr.01.8/720).

Konkurences padome secina, ka Asociācijas 05.02.2007. vēstulē Nr.1-02/07 norādītā informācija par nepilna jeb infrastruktūras izmantošanas pakalpojuma nosacījumiem attiecas uz citu atsevišķu iespējamo LVRTC pārkāpumu, kuru

Konkurences padome nav vērtējusi konkrētās lietas izpētes ietvaros un par kuru iesniedzējs (Asociācija) sākotnēji nav informējis. Par šādām LVRTC darbībām Konkurences padomē lieta nav ierosināta. Tādēļ Konkurences padome uzskata, ka konkrētās izpētes lietas ietvaros nav tiesiska pamata vērtēt šo informāciju, kā arī nav lietderīgi uzsākt šī iespējama pārkāpuma izvērtēšanu kopā ar citiem pārkāpumiem stadijā, kad lietā ir konstatēti visi nepieciešamie fakti lēmuma pieņemšanai. Līdz ar to Asociācijas 05.02.2007. vēstulē Nr.1-02/07 un LVRTC 08.03.2007. vēstulē Nr.01.8/720 sniegtā informācija netiks izmantota konkrētās lietas Nr. 234/06/10/3 ietvaros. Konkurences padome informēja par šādiem secinājumiem Asociāciju, nosūtot attiecīga satura vēstuli (17.04.2007. Nr.870). Konkurences padome turpinās vērtēt Asociācijas iesniegto informāciju par nepilna jeb infrastruktūras izmantošanas pakalpojuma nosacījumiem atsevišķa procesa ietvaros.

Vienlaikus Konkurences padome uzsver, ka nepilno pakalpojumu un tā nosacījumus ir svarīgi vērtēt kopsakarā ar LVRTC televīzijas un radio programmu raidīšanas ar zemes raidītāju palīdzību publiskai uztveršanai pakalpojumu, jo netaisnīgu cenu un/vai netaisnīgu tirdzniecības noteikumu piemērošana nepilna jeb infrastruktūras izmantošanas darījumos ar raidorganizācijām var negatīvi ietekmēt konkurenci tādā veidā, ka raidorganizācijas neizvēlēsies izmantot nepilno pakalpojumu tā neizdevīguma dēļ (piemēram, neizvēlēsies pašas veikt savas programmas pārraidi vai uzticēt to darīt citam elektronisko sakaru operatoram), bet turpinās izmantot LVRTC pilno pakalpojumu. Tādā veidā konkurence neattīstās un saglabājas LVRTC dominējošais stāvoklis televīzijas un radio programmu raidīšanas ar zemes raidītāju palīdzību publiskai uztveršanai pakalpojuma tirgū. Konkurences padome uzskata, ka arī nepilna jeb infrastruktūras izmantošanas pakalpojuma darījumu nosacījumiem attiecībā uz cenu veidošanu jābūt līdzīgiem kā LVRTC pilna pakalpojuma darījumos (pakalpojuma cenai nav jābūt noteiktai pušu vienošanas rezultātā, bet jābūt pēc konkrētiem kritērijiem izstrādātiem pakalpojuma tarifiem, kas būtu caurskatāmi, ar izmaksām pamatoti, vienlīdzīgi piemērojami, publiski pieejami).

[5] Pārējie procesa dalībnieku viedokļi, kas netika apkopoti lēmuma 4.sadaļā

Pēc iepazīšanās ar lietu LVRTC ir izteikusi sekojošu viedokli un argumentus par lietā piesaistītā eksperta neatkarību:

LVRTC 26.01.2007. vēstulē Nr. 01.8/322 *Par viedokļa izteikšanu lietā Nr. 234/06/10/3* norāda, ka Konkurences padome nevar atsaukties uz eksperta J.Maskalāna atzinumu, jo eksperts atrodas interešu konfliktā, kā rezultātā ir apšaubāma sniegto atzinumu objektivitāte, norādot, ka: „Sakarā ar biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” 30.01.2006. iesniegumu Nr.4-01/06 Konkurences padome uzsāka lietas Nr. 234/06/10/3 izpēti. Kā redzams no augstāk minētā iesnieguma, Asociācijas biedri ir vairākas raidorganizācijas, kā arī sabiedriskā organizācija „Latvijas elektronisko komunikāciju asociācija”. Viena no

sabiedriskās organizācijas „Latvijas elektronisko komunikāciju asociācija” amatpersonām ir Jevgēnijs Maskalāns, kas tika pieaicināts kā neatkarīgs eksperts.”

Izvērtējot iepriekš minētos argumentus, Konkurences padome secina, ka:

1) Asociācija, saskaņā ar statūtiem, kas reģistrēti biedrību un nodibinājumu reģistrā 15.09.2004. un tos aizstājošiem statūtiem, kas reģistrēti 09.10.2006., t.sk. veic biedrības Kopsapulces un Valdes lēmumos formulēto biedru interešu pārstāvēšanu (abu statūtu versiju 2.2.1. punkts).

Kā izriet no Asociācijas iesniegtās informācijas (30.01.2006. vēstule Nr. 4-01/06) par tajā esošajiem biedriem un statūtos paredzētās biedrības iespējamās struktūras (abu statūtu versiju 6.3. punkts), Asociācija pārstāv trīs nozares - televīzija, radio un kabeļoperatori. Līdz ar to Asociācija, īstenojot savus mērķus, pieņem lēmumus un īsteno savus pienākumus visās trijās nozarēs vienlaicīgi vai atsevišķi. Konkrētajā gadījumā iesniegums ir iesniegts un Konkurences padome konkrēto lēmumu pieņem attiecībā uz LVRTC sniegtajiem pakalpojumiem attiecībā uz radio un televīzijas raidorganizācijām, kas ir šo programmu izstrādātāji. SIA „SCINTILLA Inženierfirma”, kura ir viena no sabiedriskās organizācijas „Latvijas elektronisko komunikāciju asociācija” dibinātājiem, un kuras direktors ir J.Maskalāns, saskaņā ar Nacionālās radio un televīzijas padomes datiem¹¹ ir kabeļtelevīzijas operators.

Asociācija ir iesnieguma iesniedzējs saskaņā ar Konkurences likuma 23.pantu, jo tā saskaņā ar statūtiem ir tiesīga pārstāvēt savu biedru intereses. Asociācija neīsteno saimniecisko darbību ne iesniegumā norādītajā, ne ierosinātajā lietā definētajā konkrētajā tirgū, ne ar to saistītajos tirgos. Līdz ar to Asociācija nav privātpersona, kurai pārkāpuma dēļ ir radies vai var rasties tiesību vai tiesisko interešu aizskārums, bet gan personu apvienība, kura pārstāv uz statūtu pamata savus biedrus. No kā izriet, ka Asociācija ir realizējusi konkrētu savu biedru pārstāvību - iesniegt iesniegumu Konkurences padomē. Šie biedri ir tirgus dalībnieki, kuru tiesības vai tiesiskās intereses konkrētās LVRTC darbības skar un var skart nākotnē. Šo biedru – tirgus dalībnieku vidū nav ne biedrība „Latvijas Elektronisko komunikāciju asociācija”, ne SIA „SCINTILLA Inženierfirma”, ne fiziska persona J.Maskalāns. Līdz ar to, ne biedrības „Latvijas Elektronisko komunikāciju asociācija”, ne SIA „SCINTILLA Inženierfirma”, ne fiziskās personas J.Maskalāna saimniecisko darbību neskar Konkurences padomes lēmums lietā. Tas faktiski nozīmē, ka Konkurences padomes piesaistītais eksperts ir neatkarīgs saskaņā ar Konkurences likuma 7. panta pirmās daļas 1. punktu un nav pamata uzskatīt, ka eksperts J.Maskalāns ir personīgi ieinteresēts konkrētās lietas iznākumā vai pastāvētu citi apstākļi, kas rada pamatotas šaubas par viņa objektivitāti. Līdz ar to LVRTC norādītās šaubas neatbilst faktiskajai situācijai un neapdraud eksperta objektivitāti. LVRTC nav norādījis citus apstākļus, kas liecinātu, ka eksperts J.Maskalāns nav neatkarīgs un ir neobjektīvs.

2) Iepriekš minēto viedokli pie objektīvi pastāvošiem apstākļiem, kad atzinums tiek lūgts šaurā, tehniskā jomā, kurā esošo ekspertu skaits ir neliels,

¹¹ [http://www.nrpt.lv/resources/File/Raidorganizācijas/Kabeltelevizija\(4\).xls](http://www.nrpt.lv/resources/File/Raidorganizācijas/Kabeltelevizija(4).xls)

ņemot vērā Latvijas teritoriālos apmērus, iedzīvotāju skaitu un šajā jomā profesionālās iemaņas ieguvušos un nodarbinātos, un to, ka LVRTC atrodas dominējošā stāvoklī, kas nozīmē, ka šajā nozarē nodarbinātie eksperti vairāk vai mazāk ir savstarpēji un ar LVRTC saistīti, nevar atzīt par pamatotu.

Viss augstāk minētais apliecina eksperta J.Maskalāna atzinuma objektivitāti un neatkarību, ņemot vērā objektīvi pastāvošos kritērijus.

3) Pie tam, eksperta J.Maskalāna atzinumā fiksētos secinājumus attiecībā uz darījumu ekvivalentumu LVRTC neapstrīd. Savukārt, attiecībā uz faktiem, kurus LVRTC apstrīd, Konkurences padome norāda, ka eksperta J.Maskalāna sniegtais atzinums ir vērtēts un ka lietā ir iegūti arī citi pierādījumi. Lēmumā izdarītie secinājumi ir balstīti, izvērtējot visus iegūtos pierādījumus, un nav balstīti tikai uz eksperta J.Maskalāna sniegto atzinumu.

[6] Pārkāpuma konstatēšana, tiesiskā pienākuma un naudas soda uzlikšana

Ņemot vērā visu augstāk minēto, Konkurences padome konstatē, ka LVRTC darbības satur Konkurences likuma 13.panta ģenerālklausulas un 5.punkta pārkāpumu, kas izpaužas kā:

- diskriminējošu atlaižu lielumu noteikšana darījumos ar TV Dzintare, Valmieras TV, Rēzeknes TV. Konstatējama diskriminējošā attieksme pret citām raidorganizācijām, kas izmanto LVRTC pārraidīšanas ar raidītājiem pakalpojumu, jo atlaižu piešķiršanas rezultātā tām tiek uzlikts materiāls slogs segt izmaksas, kuras pretējā gadījumā izpaustos kā dominējošā uzņēmuma negūta peļņa vai zaudējumi (Konkurences likuma 13.panta ģenerālklausulas pārkāpums);
- neskaidru atlaižu piešķiršanas kritēriju izmantošana atlaižu noteikšanas politikā (Atlaižu noteikšanas kārtības 2.1. un 2.3.punkti), kas rada iespēju piemērot diskriminējošos nosacījumus darījumos ar raidorganizācijām (Konkurences likuma 13.panta ģenerālklausulas pārkāpums);
- paaugstinoša koeficienta piemērošana pārraides ar raidītāju tarifiem darījumā ar TV3, kā arī paaugstinoša koeficienta mehānisma pielietošana cenu noteikšanas politikā (Cenrāža 6.punkts), tādējādi sasaistot televīzijas un radio programmu signālu pārraides līdz virszemes raidītājiem pakalpojumu ar televīzijas un radio programmu raidīšanas ar zemes raidītāju palīdzību publiskai uztveršanai pakalpojumu, kas kavē konkurenci televīzijas un radio programmu signālu pārraides līdz virszemes raidītājiem pakalpojuma sniegšanas tirgū (Konkurences likuma 13.panta ģenerālklausulas pārkāpums) un piemērojot nevienādus noteikumus ekvivalentos darījumos ar citu tirgus dalībnieku, radot tam konkurences ziņā nelabvēlīgākus apstākļus (Konkurences likuma 13.panta 5.punkta pārkāpums).

Pamatojoties uz Konkurences likuma 14.panta pirmo un otro daļu, ja Konkurences padome konstatē tirgus dalībnieku darbības Konkurences likuma

13.panta pārkāpumu, tā pieņem lēmumu par pārkāpuma konstatēšanu, tiesiskā pienākuma un naudas soda uzlikšanu. Lai noteiktu naudas soda apmēru, Konkurences padome, saskaņā ar 19.10.2004. Ministru kabineta noteikumu Nr.862 „Kārtība, kādā nosakāms naudas sods par Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā un 13.pantā minētajiem pārkāpumiem” (turpmāk – Noteikumi Nr.862) 13.punktu, ņem vērā pārkāpuma smagumu un ilgumu.

6.1. Attiecībā uz Konkurences likuma 13.panta ģenerālklausulas pārkāpumu LVRTC darbības ir nosakāms šāds naudas sods:

Atbilstoši Noteikumu Nr.862 15.punktam dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana tiek uzskatīta par smagu pārkāpumu.

Atbilstoši Noteikumu Nr.862 14.punktam, nosakot pārkāpuma smaguma pakāpi, ņem vērā arī pārkāpuma radītās vai iespējamās sekas. Konkrētā pārkāpuma, kas izpaužas kā diskriminējošo atlaižu lielumu noteikšana darījumos ar raidorganizācijām, uzliekot tām materiālo slogu segt izmaksas, kuras pretējā gadījumā izpaustos kā dominējošā uzņēmuma negūta peļņa vai zaudējumi darījumos ar reģionālajam raidorganizācijām, rezultātā radītās sekas var izpausties ilgākā laika periodā kā ilgstoši pastāvošas pārmērīgas cenas, kas savukārt negatīvi ietekmēs visu raidorganizāciju finansiālo stāvokli, tajā skaitā tās, kuras tiek finansētas no valsts budžeta. Konkrētā pārkāpuma, kas izpaužas kā neskaidru atlaižu piešķiršanas kritēriju izmantošana atlaižu noteikšanas politikā, kas rada iespēju piemērot diskriminējošas atlaides raidorganizācijām, sekas var izpausties kā ilgstoši pastāvošas pārmērīgas cenas, kas savukārt negatīvi ietekmēs visu raidorganizāciju finansiālo stāvokli, tajā skaitā tās, kuras tiek finansētas no valsts budžeta. Diskriminējošu atlaižu lielumu noteikšana negatīvi ietekmē arī to tirgus dalībnieku konkurētspēju, kuri saņēmuši mazāka apmēra atlaides. Konkrētā pārkāpuma, kas izpaužas kā paaugstinoša koeficienta mehānisma pielietošana cenu noteikšanas politikā, sekas izpaužas kā konkurences kavēšana televīzijas un radio programmu signālu pārraides līdz virszemes raidītājiem pakalpojuma sniegšanas tirgū, jo tiek apgrūtināta potenciālo konkurentu ienākšana tirgū.

Ar pārkāpumu saistītās darbības tika veiktas laika periodos:

- punktā 4.1. izvērtētās atlaides reģionālām raidorganizācijām tika piemērotas laika periodā no 01.01.2006. līdz 31.12.2006.;
- punktā 4.3. izvērtētās Atlaižu noteikšanas kārtības 2.1. un 2.3.punktos minētās atlaides tiek piemērotas no 01.01.2006. (no Cenrāža spēkā stāšanās dienas) un to piemērošana turpinās arī lēmuma pieņemšanas brīdī;
- punktā 4.2. izvērtētā paaugstinoša koeficienta mehānisma piemērošana notiek no 01.01.2006. (no Cenrāža spēkā stāšanās dienas) un turpinās arī lēmuma pieņemšanas brīdī.

Ņemot vērā pārkāpuma smaguma pakāpi un ievērojot Noteikumu Nr.862 18.2.punktā noteikto, naudas soda apmērs nosakāms 1,0% apmērā no LVRTC 2005.gada apgrozījuma no saimnieciskās darbības (pēc Uzņēmumu reģistra 03.04.2007. vēstulē Nr.7-3-39987 sniegtās informācijas, peļņas vai zaudējumu aprēķins par 2006.gadu vēl nav iesniegts, tas nav iesniegts Uzņēmumu reģistram

arī uz lēmuma pieņemšanas brīdi). Apgrozījums no saimnieciskās darbības LVRTC 2005.gadā sastādīja 5 076 417 LVL.

Konkurences padome konstatē, ka pārkāpuma termiņš vienā gadījumā ir punktā 4.1. izvērtēto atlaižu pastāvēšanas laiks (2006.gada garumā), jo 2007.gadā piemērojamās atlaides (*) apmērā netika vērtētas. Šis konstatētais Konkurences likuma normu pārkāpums pastāv konkrēto līgumu nosacījumu spēkā esamības laikā. Konkrētie līgumu nosacījumi nav spēkā kopš analogisko vienošanos par pakalpojumu cenu noslēgšanu un spēkā stāšanos 2007.gadā. Tādējādi, ievērojot Noteikumu Nr.862 19.1.punktā noteikto, attiecībā uz diskriminējošu atlaižu lielumu noteikšanu darījumos ar raidorganizācijām (lēmuma 4.1.punkts), naudas soda apmēru nepalielina. Otrā gadījumā, pārkāpums, kas izpaužas kā neskaidru atlaižu piešķiršanas kritēriju izmantošana atlaižu noteikšanas politikā (Atlaižu noteikšanas kārtības 2.1. un 2.3.punkti), ir sācies no 01.01.2006. (no Cenrāža spēkā stāšanās dienas) un turpinās arī lēmuma pieņemšanas brīdī. Trešā gadījumā, pārkāpums, kas izpaužas kā paaugstinoša koeficienta mehānisma piemērošana, ir sācies no 01.01.2006. (no Cenrāža spēkā stāšanās dienas) un turpinās arī lēmuma pieņemšanas brīdī. Ievērojot Noteikumu Nr.862 19.2.punktā noteikto, naudas soda apmērs ir palielināms par 0,1%. Tādējādi saskaņā ar Noteikumu Nr.862 17. un 22.punktu naudas soda apmērs ir nosakāms 1,1% apmērā no 2005.gada saimnieciskās darbības apgrozījuma.

Nav konstatēti apstākļi, kas atbilst Noteikumu Nr.862 20. un 21.punktā noteiktajam.

Tādējādi par Konkurences likuma 13.panta ģenerālklausulas pārkāpumiem LVRTC ir nosakāms naudas sods 1,1% apmērā no 2005.gada neto apgrozījuma jeb 55 840,59 LVL apmērā.

6.2. Attiecībā uz Konkurences likuma 13.panta 5.punkta pārkāpumu LVRTC darbībās ir nosakāms šāds naudas sods:

Atbilstoši Noteikumu Nr.862 15.punktam dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana tiek uzskatīta par smagu pārkāpumu.

Atbilstoši Noteikumu Nr.862 14.punktam, nosakot pārkāpuma smaguma pakāpi, ņem vērā arī pārkāpuma radītās vai iespējamās sekas. Konkrētā pārkāpuma sekas, pirmkārt, ir raidorganizācijai TV3 piemērojama paaugstināta un diskriminējoša maksa par LVRTC pārraides ar raidītājiem pakalpojumu, kas negatīvi ietekmē TV3 konkurētspēju; otrkārt, sekas var izpausties arī kā darījumos ar citām raidorganizācijām piemērojama paaugstināta un diskriminējoša maksa par LVRTC pārraides ar raidītājiem pakalpojumu, kas negatīvi ietekmētu raidorganizāciju konkurētspēju.

Ņemot vērā pārkāpuma smaguma pakāpi un ievērojot Noteikumu Nr.862 18.2.punktā noteikto, naudas soda apmērs nosakāms 1,0% apmērā no LVRTC 2005.gada apgrozījuma no saimnieciskās darbības.

Konkurences padome konstatē, ka pārkāpums ir sācies no 01.01.2006. (no Cenrāža spēkā stāšanās dienas) un turpinās arī lēmuma pieņemšanas brīdī. Ievērojot Noteikumu Nr.862 19.2.punktā noteikto, naudas soda apmērs ir

palielināms par 0,1%. Tādējādi saskaņā ar Noteikumu Nr.862 17.punktu naudas soda apmērs ir nosakāms 1,1% apmērā no 2005.gada saimnieciskās darbības apgrozījuma.

Konstatētais Konkurences likuma pārkāpums nav pārtraukts un turpinās. Nav konstatēti apstākļi, kas atbilst Noteikumu Nr.862 20. un 21.punktā noteiktajam.

Tādējādi par Konkurences likuma 13.panta 5.punkta pārkāpumu LVRTC ir nosakāms naudas sods 1,1% apmērā no 2005.gada neto apgrozījuma jeb 55 840,59 LVL apmērā.

6.3. LVRTC darbībās ir gan Konkurences likuma 13.panta ģenerālklausulas pārkāpums, gan Konkurences likuma 13.panta 5.punkta pārkāpums, kas abi ir smagi pārkāpumi. Noteikumu Nr.862 22.punkts nosaka, ka galīgais naudas sods aprēķināms tā naudas soda ietvaros, kas noteikts par smagāko pārkāpumu. Līdz ar to saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 17.panta otro daļu piemērojot analogiju, galīgais naudas sods LVRTC ir nosakāms, tos ietverot vienu otrā, t.i. 1,1% apmērā no 2005.gada neto apgrozījuma jeb 55 840,59 LVL apmērā.

6.4. Administratīvā procesa likuma 8.pantā noteiktais tiesību normu saprātīgas piemērošanas princips paredz, ka iestāde, piemērojot tiesību normas, izmanto tiesību normu interpretācijas pamatmetodes, lai sasniegtu taisnīgāko un lietderīgāko rezultātu. LVRTC nav atzinusi pārkāpumu un turpina prettiesiskas darbības, līdz ar to administratīva akta izdošana par naudas soda uzlikšanu noteiktajā apjomā ir nepieciešama, lai sodītu par izdarīto pārkāpumu un atturētu lēmuma adresātu un citus tirgus dalībniekus no pārkāpuma izdarīšanas, kā arī ir piemērots un normatīvajā aktā noteikts tiesisks līdzeklis šī mērķa sasniegšanai. Mērķi nav iespējams sasniegt ar citiem līdzekļiem, un piemērojamais līdzeklis – naudas soda uzlikšana – paredz iespēju piemērot samērīgu naudas sodu, attiecīgi nosakot samērīgu ierobežojumu. LVRTC darbības, kurās konstatēti pārkāpumi, skar ne tikai konkrēti ar lēmumu konstatēto cietušo tirgus dalībnieku intereses, bet tās negatīvi ietekmē konkurenci gan tirgū, kurā darbojas LVRTC, gan tirgū, kurā darbojas cietušie tirgus dalībnieki, kas, savukārt, ietekmē visus šī tirgus saistītus tirgus un līdz ar to patērētājus. Raidorganizāciju darbība skar tādus saistītus tirgus kā reklāmas industrijas, izklaides industrijas, izglītojošas industrijas tirgus, kuri nodrošina informācijas pārraides tehnisko nodrošinājumu. Informāciju caur raidorganizācijām saņem ļoti liela Latvijas iedzīvotāju daļa – gala patērētāji. Pie tam, atsevišķas raidorganizācijas tiek līdzfinansētas no nodokļu maksātāju līdzekļiem.

Atbilstoši samērīguma principam labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam.

Līdz ar to naudas sods ir nosakāms 1,1% apmērā no 2005.gada neto apgrozījuma jeb 55 840,59 LVL apmērā.

6.5. Tiesiskā pienākuma uzlikšana

Izvērtējot lietā konstatētos faktiskos apstākļus un ņemot vērā samērīgumu un lietderības apsvērumus, Konkurences padome secina, ka LVRTC ir uzliekams tiesiskais pienākums, kas nodrošinātu lēmumā konstatēto pārkāpumu izbeigšanu un sabiedrības interešu aizskāruma efektīvu novēršanu un nepieļaušanu nākotnē:

1) pārstrādāt Atlaižu noteikšanas kārtības 2.1., 2.3.punktus tādā veidā, lai nepieļautu atsevišķu pakalpojuma saņēmēju diskrimināciju, t.sk. izslēgt no Atlaižu noteikšanas kārtības 2.3.2.punktu, kas atsevišķos gadījumos ļauj LVRTC valdei noteikt atšķirīgus atlaižu lielumus. Konkurences padomes ieskatā Atlaižu noteikšanas kārtībā paredzētai atlaidei jābūt noteiktai pēc konkrētiem kritērijiem, ekonomiski pamatotai, vienlīdzīgi piemērojamai. Pakalpojuma cena ar atlaidi nedrīkst būt zemāka par pakalpojuma pašizmaksu. Pakalpojuma saņēmējiem ir jābūt iespējai pieteikt un saņemt taisnīgu un nediskriminējošu atlaidi, tāpēc informācijai par atlaides saņemšanas iespējamību un atlaižu piešķiršanas kritērijiem jābūt publiski pieejamai;

2) izbeigt diskriminējošu atlaižu piemērošanu darījumos ar raidorganizācijām (TV Dzintare, Valmieras TV, Rēzeknes TV). Līdz ar Atlaižu noteikšanas kārtības jaunas redakcijas izstrādi noslēgt līgumus ar raidorganizācijām, piešķirot raidorganizācijām atlaides pēc jaunizstrādātiem un vienādi piemērojamiem nediskriminējošiem kritērijiem;

3) atcelt paaugstinoša koeficienta piemērošanu pārraides ar raidītāju tarifiem darījumā ar TV3;

4) izslēgt no Cenrāža 6.punktu, kas paredz paaugstinošo koeficientu piemērošanu darījumos ar televīzijas un radio raidorganizācijām.

Šādi tiesiskie pienākumi ir nepieciešami un piemēroti leģitīma mērķa sasniegšanai. Šādu tiesisko pienākumu uzlikšana nodrošina taisnīgu un nediskriminējošu cenu veidošanas politiku, nodrošina lēmumā konstatētā pārkāpuma izbeigšanu un nepieļaušanu nākotnē, un attiecīgi guvumu sabiedrības interesēm. Tiesiskie pienākumi ir samērīgi, jo labums, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir lielāks nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojums.

Ievērojot APL 185.panta ceturtais daļas 3.punktā un 360.panta otrās daļas 2.punktā noteikto, Konkurences padome uzskata, ka uzlikto tiesisko pienākumu izpilde ir steidzama un ka ar iespējamo pieteikumu tiesā par Konkurences padomes lēmumu kopumā vai kādu tā daļu tiesisko pienākumu izpilde nedrīkst tikt apturēta. Tiesisko pienākumu izpildes steidzamība pamatojas ar to, ka konstatētie pārkāpumi ir ilgstoša dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana (vienā gadījumā pārkāpums ir konstatēts viena gada garumā, citā gadījumā - pārkāpums ilgst vairāk nekā vienu gadu), kura nav pārtraukta un turpinās, pārkāpumi ir smagi un rada būtisku sabiedrības interešu aizskārums. Televīzijas un radio programmu

raidīšanas ar zemes raidītāju palīdzību publiskai uztveršanai pakalpojuma sniegšanas tirgū efektīva konkurence nepastāv, LVRTC tajā nav konkurentu un ir iespēja ar savu konkurences normām neatbilstošo rīcību deformēt tirgu un darīt to ilgstoši. Tirgū nav pazīmes, ka kāda jaunienācēja ienākšana tirgū vai citas izmaiņas tirgus situācijā varētu ierobežot LVRTC spēju ļaunprātīgi izmantot savu dominējošo stāvokli, rīkoties neatkarīgi no konkurentiem un klientiem. Šādā tirgus situācijā tiesiskie pienākumi, kas tiks uzlikti ar šo lēmumu, un to izpilde steidzamības kārtā ir efektīvs instruments, lai normalizētu situāciju tirgū. Tiesisko pienākumu izpilde, kas nebūtu noteikta kā steidzama un ar lēmuma spēkā stāšanās brīdi, zaudētu savu nozīmi, jo tirgus deformācija turpinātos. LVRTC pārkāpumi negatīvi ietekmē ne tikai televīzijas un radio raidorganizāciju darbību un mantisko stāvokli, bet arī negatīvi ietekmē tirgus attīstību, apgrūtinot potenciālo konkurentu ienākšanu televīzijas un radio programmu signālu pārraides līdz virszemes raidītājiem pakalpojuma sniegšanas tirgū (skat.4.2.punktu). Tiesisko pienākumu izpilde, kas steidzamības kārtā sāksies ar lēmuma spēkā stāšanās brīdi (ar lēmuma paziņošanas brīdi), sekmēs iespēju raidorganizācijām, t.sk., no valsts budžeta finansētajām raidorganizācijām, kas īsteno nacionālu pasūtījumu, saņemt pakalpojumu par taisnīgu un nediskriminējošu cenu. Tas nesīs ievērojamu labumu sabiedrībai, jo informāciju caur raidorganizācijām saņem ļoti liela Latvijas iedzīvotāju daļa.

Konkurences padome, izvērtējot lietā konstatētos faktus attiecībā uz pārkāpuma veidu, raksturu, ilgumu un pastāvošām sekām konkrētajos tirgos, kā arī iespējamām sekām, ja pārkāpums netiks nekavējoties novērsts vai tiks atkārtots, ja nesekos ar tiesiskiem pienākumiem stimulētas izmaiņas cenu veidošanas politikā, un izvērtējot tiesību normu piemērošanu no taisnīguma un lietderības apsvērumiem, konstatē, ka šo tiesisko pienākumu izpilde steidzamības kārtā un ar lēmuma spēkā stāšanās brīdi novērš būtisku sabiedrisko interešu un personas mantas aizskārumu, samērīgi ierobežojot LVRTC tiesības vai tiesiskās intereses. Ievērojot uzliekamo tiesisko pienākumu raksturu, ir nosakāms samērīgs laika periods to izpildei un paziņošanai par to izpildi Konkurences padomei. Tāpat, Konkurences padome ņēma vērā reģionālo raidorganizāciju maksātspēju un viedokli sakarā ar atlaidi (skat. TV Dzintare 29.03.2007. vēstuli Nr.659), un uzskata, ka konkrēta tiesiska pienākuma izpildes termiņa noteikšana nepieļaus situāciju, ka atlaižu politikas maiņa negatīvi ietekmēs reģionālo raidorganizāciju finansiālo stāvokli.

Pamatojoties uz Konkurences likuma 8.panta pirmās daļas 3.punktu, 13.panta ģenerālklausulu, 13.panta 5.punktu, 14.panta pirmo un otro daļu, Administratīvā procesa likuma 5.pantu, 8.pantu, 13.pantu, 17.panta otro daļu, 66.panta pirmo daļu, 185.panta ceturtais daļas 3.punktu un 360.panta otrās daļas 2.punktu, MK noteikumu Nr.862 „Kārtība, kādā nosakāms naudas sods par Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā un 13.pantā minētajiem pārkāpumiem” 3., 13., 14., 15., 17., 18., 19. un 22.punktu, Konkurences padome

nolēma:

1. Uzlikt va/s „Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs” tiesisko pienākumu izbeigt konstatētos pārkāpumus, t.sk.,:

1.1. pārstrādāt radio un televīzijas programmu pārraidīšanas maksas atlaižu sistēmas un noteikšanas kārtības, kas ir apstiprināta ar va/s „Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs” 2005.gada 19.septembra valdes lēmumu Nr.28 „Radio un televīzijas programmu pārraidīšanas tarifi” cenrāža neatņemama sastāvdaļa (turpmāk – Atlaižu noteikšanas kārtība), 2.1., 2.3.punktus tādā veidā, lai nepieļautu atsevišķu pakalpojuma saņēmēju diskrimināciju, t.sk. izslēgt no Atlaižu noteikšanas kārtības 2.3.2.punktu, kas atsevišķos gadījumos ļauj LVRTC valdei noteikt atšķirīgus atlaižu lielumus. Konkurences padomes ieskatā Atlaižu noteikšanas kārtībā paredzētai atlaidei jābūt noteiktai pēc konkrētiem kritērijiem, ekonomiski pamatotai, vienlīdzīgi piemērojamai. Pakalpojuma cena ar atlaidi nedrīkst būt zemāka par pakalpojuma pašizmaksu. Pakalpojuma saņēmējiem ir jābūt iespējai pieteikt un saņemt taisnīgu un nediskriminējošu atlaidi, tāpēc informācijai par atlaides saņemšanas iespējamību un atlaižu piešķiršanas kritērijiem jābūt publiski pieejamai. Iesniegt pārstrādāto Atlaižu noteikšanas kārtību Konkurences padomei 3 mēnešu laikā no lēmuma paziņošanas dienas. Pēc pārstrādātās Atlaižu noteikšanas kārtības saskaņošanas ar Konkurences padomi publicēt to LVRTC mājas lapā 5 dienu laikā no saskaņojuma saņemšanas;

1.2. izbeigt diskriminējošu atlaižu piemērošanu darījumos ar raidorganizācijām (SIA „TV Dzintare”, SIA „Valmieras TV”, SIA „Latgales reģionālā televīzija”). Pēc 1.1.punkta tiesiskā pienākuma izpildes noslēgt līgumus ar raidorganizācijām, piešķirot raidorganizācijām atlaides pēc jaunizstrādātiem un vienādi piemērojamiem nediskriminējošiem kritērijiem. Iesniegt Konkurences padomei līgumu ar SIA „TV Dzintare”, SIA „Valmieras TV”, SIA „Latgales reģionālā televīzija”, kā arī līgumu ar citām raidorganizācijām, kuri tiks grozīti pēc Atlaižu noteikšanas kārtības jaunās redakcijas stāšanās spēkā, normatīvo aktu noteiktā kārtībā apstiprinātas kopijas 6 mēnešu laikā no lēmuma paziņošanas dienas;

1.3. atcelt paaugstinoša koeficienta piemērošanu pārraides ar raidītāju tarifiem darījumā ar SIA „TV3 Latvia”, pārslēdzot līgumu ar SIA „TV3 Latvia”. Iesniegt pārslēgtā līguma ar SIA „TV3 Latvia” normatīvo aktu noteiktā kārtībā apstiprināto kopiju 3 mēnešu laikā no lēmuma paziņošanas dienas;

1.4. izslēgt no radio un televīzijas programmu pārraidīšanas tarifu cenrāža, kas apstiprināts ar va/s „Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs” 2005.gada 19.septembra valdes lēmumu Nr.28, 6.punktu, kas paredz paaugstinošo koeficientu piemērošanu darījumos ar televīzijas un radio

raidorganizācijām. Iesniegt Konkurences padomei radio un televīzijas programmu pārraidīšanas tarifu cenrāža grozījumus, kas izdarīti, ņemot vērā šī punkta tiesisko pienākumu, 2 mēnešu laikā no lēmuma paziņošanas dienas. Pārslēgt citus līgumus (ja tādi pastāv un Konkurences padomei par to nav zināms), kuros piemēroti radio un televīzijas programmu pārraidīšanas tarifu cenrāža 6.punktā minētie paaugstinošie koeficienti, pārtraucot to piemērošanu un informējot par to Konkurences padomi 3 mēnešu laikā no lēmuma paziņošanas dienas.

2. Uzlikt va/s „Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs” naudas sodu 55 840,59 LVL (piecdesmit pieci tūkstoši astoņsimt četrdesmit lati un piecdesmit deviņi santīmi) apmērā. Uzlikto naudas sodu 45 dienu laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas ieskaitīt Valsts budžetā (saņēmējs: Valsts kase reģ. Nr. 90000050138, konta Nr. LV93TREL1060001010900, BIC: TREL LV22) un 10 dienu laikā pēc naudas soda samaksas paziņot par to Konkurences padomei, iesniedzot maksājuma uzdevuma apliecinātu kopiju.

Saskaņā ar Konkurences likuma 8. panta otro daļu Konkurences padomes lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā viena mēneša laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas.

(*) – Ierobežotas pieejamības informācija

Priekšsēdētāja

I.Jaunzeme